

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

Bryssel den 26 april 2024
(OR. en)

2016/0223(COD)

PE-CONS 70/23

ASILE 120
CODEC 2257

LAGSTIFTNINGSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande och för innehållet i det beviljade skyddet, om ändring av rådets direktiv 2003/109/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EU) 2024/...**

av den ...

**om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer
ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar
eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande
och för innehållet i det beviljade skyddet, om ändring av rådets direktiv 2003/109/EG
och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 78.2 a och b
och 79.2 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet³, och

¹ EUT C 75, 10.3.2017, s. 97.

² EUT C 207, 30.6.2017, s. 67.

³ Europaparlamentets ståndpunkt av den 10 april 2024 (ännu inte offentliggjord i EUT) och
rådets beslut av den

av följande skäl:

- (1) Ett antal väsentliga ändringar har gjorts av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU⁴. För att säkerställa harmonisering och ökad konvergens i asylbesluten och vad gäller innehållet i internationellt skydd i syfte att minska incitament att förflytta sig inom unionen, uppmuntra personer som beviljats internationellt skydd att stanna i den medlemsstat som beviljat dem skydd och säkerställa att personer som beviljats internationellt skydd behandlas lika bör det direktivet upphävas och ersättas med en förordning.
- (2) En gemensam asylpolitik som omfattar ett gemensamt europeiskt asylsystem grundat på en fullständig och absolut tillämpning av Genèvekonventionen om flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951 (*Genèvekonventionen*), kompletterad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967, utgör en integrerad del av unionens mål att gradvis inrätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa som är öppet för personer som tvingade av omständigheterna av legitima skäl söker skydd inom unionen. En sådan politik bör bygga på principerna om solidaritet och rättvis fördelning av ansvar, inklusive dess ekonomiska konsekvenser, bland medlemsstaterna. Genèvekonventionen utgör grundbulten i det folkrättsliga systemet för skydd av flyktingar.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandssmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 20.12.2011, s. 9).

- (3) Det gemensamma europeiska asylsystemet bygger på gemensamma normer för asylförfaranden, för erkännande och skydd på unionsnivå och för mottagningsvillkor samt ett system för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd. Trots de framsteg som uppnåtts hittills i den successiva utvecklingen av det gemensamma europeiska asylsystemet finns det fortfarande betydande skillnader mellan medlemsstaterna vad gäller de förfaranden som används, erkännandegrader, den typ av skydd som beviljas och nivån på de materiella mottagningsvillkor och förmåner som ges de som ansöker om och beviljas internationellt skydd. Dessa skillnader kan leda till sekundära förflyttningar och undergräver målet att säkerställa att alla sökande behandlas lika oavsett var i unionen de ansöker.
- (4) I sitt meddelande av den 6 april 2016 *För en reform av det gemensamma asylsystemet och ökade möjligheter till laglig inresa till Europa* redogjorde kommissionen för sina alternativ för att förbättra det gemensamma europeiska asylsystemet, nämligen att inrätta ett hållbart och rättvist system för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd, att stärka Eurodacsystemet, att uppnå större konvergens i unionens asylsystem, att förebygga sekundära förflyttningar inom unionen och att omvandla Europeiska stödkontoret för asylfrågor till en byrå. Meddelandet ligger i linje med uppmaningarna från Europeiska rådet den 18–19 februari 2016 om att göra framsteg i riktning mot en reform av unionens befintliga regelverk så att en human och effektiv asylnpolitik kan säkerställas.

- (5) Eftersom artikel 78.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) kräver en enhetlig asylstatus och ett välfungerande gemensamt europeiskt asylsystem bör betydande framsteg göras i fråga om konvergensen mellan de nationella asylsystemen, särskilt när det gäller skillnaderna i erkännandegrad och typ av skyddsstatus i medlemsstaterna. Vidare bör de rättigheter som tillerkänns de personer som beviljats internationellt skydd ytterligare klargöras och harmoniseras.
- (6) En förordning är därför nödvändig för att säkerställa en enhetligare harmoniseringsnivå i hela unionen och för att tillhandahålla en högre nivå av rättssäkerhet och öppenhet.
- (7) Huvudsyftet med denna förordning är dels att säkerställa att medlemsstaterna tillämpar gemensamma kriterier för att fastställa vilka personer som har ett verkligt behov av internationellt skydd, dels att säkerställa att en gemensam uppsättning rättigheter är tillgänglig för personer som beviljats internationellt skydd i samtliga medlemsstater.

- (8) Den vidare tillnärmningen av reglerna om erkännande och innebörd av flyktingstatus och status som subsidiärt skyddsbehövande bör också bidra till att begränsa sekundära förflyttningar mellan medlemsstaterna för personer som ansöker om och åtnjuter internationellt skydd.
- (9) Internationellt skydd bör beviljas tredjelandsmedborgare och statslösa personer som omfattas av denna förordning och som uppfyller kraven för internationellt skydd. Internationellt skydd bör inte beviljas tredjelandsmedborgare och statslösa personer som inte omfattas av denna förordning. Nationella humanitära statusar, om sådana beviljas, bör inte medföra risk för förväxling med internationellt skydd.
- (10) Bestämmelserna i denna förordning om innehållet i internationellt skydd, inbegripet de regler som avskräcker från sekundära förflyttningar, bör tillämpas på dem som beviljats internationellt skydd efter ett positivt utslag i ett förfarande för vidarebosättning eller för humanitärt mottagande i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/...⁵⁺.

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/... av den ... om inrättande av en unionsram för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl samt om ändring av förordning (EU) 2021/1147 (EUT L, ..., ELI: ...)

⁺ EUT: För in numret på den förordning som återfinns i dokument PE-CONS 18/24 (2016/0225(COD)) i texten och för in den förordningens nummer, datum, titel och EUT-hänvisning i fotnoten.

- (11) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*) och den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna (*Europakonventionen*). Denna förordning syftar i synnerhet till att säkerställa full respekt för den mänskliga värdigheten och de asylsökandes och deras medföljande familjemedlemmars rätt till asyl, och till att främja tillämpningen av stadgans bestämmelser om människans värdighet, respekt för privatlivet och familjelivet, yttrandefrihet och informationsfrihet, rätt till utbildning, fritt yrkesval och rätt att arbeta, näringsfrihet, rätt till asyl, skydd vid avlägsnande, utvisning och utlämning, likhet inför lagen, icke-diskriminering, barnets rättigheter samt rättigheter som rör social trygghet, socialt stöd och hälso- och sjukvård. De bestämmelserna bör därför genomföras i enlighet med detta.
- (12) När det gäller behandlingen av personer som omfattas av denna förordning är medlemsstaterna bundna av sina skyldigheter enligt de internationella rättsliga instrument som de är parter i, inbegripet i synnerhet de instrument som förbjuder diskriminering.

- (13) Resurser från asyl-, migrations- och integrationsfonden, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1147⁶ bör användas för att på lämpligt sätt stödja medlemsstaterna i deras arbete med att genomföra de normer som fastställs genom denna förordning, i synnerhet de medlemsstater vars asylsystem utsätts för ett särskilt och oproportionerligt hårt tryck, främst på grund av deras geografiska eller demografiska situation. Samtidigt som den allmänna principen om förbud mot dubbelfinansiering bör respekteras bör medlemsstaterna, på alla styresnivåer, till fullo utnyttja de möjligheter som ges genom medel som inte är direkt kopplade till asyl- och migrationspolitiken men som skulle kunna användas för att finansiera åtgärder på området.

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1147 av den 7 juli 2021 om inrättande av Asyl-, migrations- och integrationsfonden (EUT L 251, 15.7.2021, s. 1).

- (14) Europeiska unionens asylbyrå, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2303⁷, (*asylbyrån*), bör ge lämpligt stöd för tillämpningen av denna förordning, särskilt genom att på begäran eller med den berörda medlemsstatens samtycke tillhandahålla experter för att bistå medlemsstatens myndigheter med att ta emot, registrera och pröva ansökningar om internationellt skydd och genom att lämna uppdaterad information om tredjeländer, inbegripet information om ursprungsländer, samt relevanta riktlinjer och verktyg. När medlemsstaternas myndigheter tillämpar denna förordning bör de beakta operativa standarder, indikatorer, riktlinjer och bästa praxis som utvecklats av asylbyrån. När medlemsstaternas myndigheter bedömer ansökningar om internationellt skydd bör de, utan att det inverkar på att dessa bedömningar görs från fall till fall, beakta den information, de rapporter, den gemensamma analys av situationen i ursprungsländerna och den vägledning som utarbetats på unionsnivå av asylbyrån och de europeiska nätverken för information från tredjeländer i enlighet med förordning (EU) 2021/2303.

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2303 av den 15 december 2021 om Europeiska unionens asylbyrå och om upphävande av förordning (EU) nr 439/2010 (EUT L 468, 30.12.2021, s. 1).

- (15) Vid tillämpningen av denna förordning bör i första hand beaktas vad som bedöms vara barnets bästa, i enlighet med Förenta nationernas konvention från 1989 om barnets rättigheter. Vid en bedömning av barnets bästa bör medlemsstaternas myndigheter i synnerhet beakta principen om sammanhållning av familjer, den underårigas välbefinnande och sociala utveckling, språkkunskaper, trygghet och säkerhet samt den underårigas åsikter med vederbörlig hänsyn till den underårigas ålder och mognad.
- (16) För att tillgodose barnets bästa och allmänna välbefinnande och för att uppmuntra kontinuitet i stödet och representationen för ensamkommande barn bör medlemsstaterna i möjligaste mån sträva efter att se till att samma fysiska person förblir ansvarig för ett ensamkommande barn, inklusive under asylförfarandet och efter beviljandet av internationellt skydd.
- (17) Ett vuxet barn bör, på grundval av en individuell bedömning, anses som beroende endast om barnet inte kan försörja sig själv på grund av ett fysiskt eller psykiskt tillstånd som hänger samman med en allvarlig kronisk sjukdom eller allvarlig funktionsnedsättning.
- (18) Bestämmelserna om sammanhållning av familjer i denna förordning påverkar inte de värden och principer som medlemsstaterna erkänner. Vid polygama äktenskap är det upp till varje medlemsstaterna att besluta om de vill tillämpa bestämmelserna om sammanhållning av familjer på polygama hushåll, inbegripet underåriga barn till ytterligare en make eller maka och en person som beviljats internationellt skydd.

- (19) Tillämpningen av bestämmelserna om sammanhållning av familjer bör alltid grunda sig på verkliga familjerelationer och bör inte omfatta tvångsäktenskap och äktenskap eller partnerskap som ingåtts enbart för att den berörda personen ska kunna resa in i eller bosätta sig i medlemsstaterna. För att inte diskriminera familjemedlemmar på grundval av var familjen bildades bör begreppet familj omfatta även familjer som har bildats utanför ursprungslandet, men före ankomsten till unionens territorium.
- (20) Om en medlemsstat i syfte att hålla samman en familj beslutar att det ligger i en gift underårigs intresse att stanna hos sina föräldrar, bör ingen rätt till bosättning för denne underårigas make eller maka härledas från det äktenskapet enligt denna förordning.
- (21) Denna förordning påverkar inte tillämpningen av protokoll nr 24 om asyl för medborgare i Europeiska unionens medlemsstater, fogat till fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och EUF-fördraget.
- (22) Erkännandet av flyktingstatus är en fastställelse av redan existerande rättigheter.
- (23) Samråd med Förenta nationernas flyktingkommissariat (UNHCR) skulle kunna ge medlemsstaternas myndigheter värdefull vägledning för att fastställa huruvida en sökande är flykting i den mening som avses i artikel 1 i Genèvekonventionen.

- (24) Vid prövningen av om sökande känner en välgrundad fruktan för förföljelse eller löper en verklig risk för att lida allvarlig skada och om stabila, etablerade icke-statliga instanser, inbegripet internationella organisationer har kontroll över en stat eller en betydande del av dess territorium och tillhandahåller skydd, och vid bedömningen av om sökande har tillgång till skydd mot förföljelse eller allvarlig skada i en annan del av ursprungslandet än hemområdet (*internt skyddsalternativ*), bör den beslutande myndigheten ta hänsyn till bland annat relevant allmän information och rekommendationer från UNHCR.
- (25) Det bör fastställas normer för definitionen och innebörden av flyktingstatus för att vägleda medlemsstaternas behöriga myndigheter vid tillämpningen av Genèvekonventionen.
- (26) Det är nödvändigt att införa gemensamma kriterier för när asylsökande kan erkännas som flyktingar i den mening som avses i artikel 1 i Genèvekonventionen.
- (27) Om en eller flera enskilda aspekter av sökandens utsagor inte kan stödjas av skriftliga eller andra bevis bör sökanden tillmätas tvivelsmålets fördel, om sökanden har gjort en genuin ansträngning för att styrka behovet av internationellt skydd, lagt fram alla relevanta faktorer som sökanden förfogar över och gett en tillfredsställande förklaring till bristen på andra relevanta faktorer samt om sökandens utsagor befinns vara sammanhängande och rimliga och en allmän trovärdighet har fastställts med beaktande av tidpunkten då sökanden ansökte om internationellt skydd och, i förekommande fall, anledningarna till att inte ha ansökt tidigare.

- (28) Den beslutande myndigheten bör inte dra slutsatsen att sökanden saknar trovärdighet bara för att sökanden inte hänvisade till sin uppgivna sexuella läggning vid det första tillfälle som vederbörande fick att lägga fram skälen till förföljelse, såvida det inte är uppenbart att sökanden enbart har för avsikt att fördröja eller hindra verkställandet av ett avlägsnandebeslut.
- (29) Övertygelse, tro eller åskådning hos sökanden som lett till aktiviteter som skulle kunna ligga till grund för en välgrundad fruktan för förföljelse eller en verklig risk för att lida allvarlig skada bör tas i beaktande även om detta helt eller delvis hemlighölls i ursprungslandet.

- (30) Om sökanden inte är tillgänglig under förfarandet på grund av omständigheter som sökanden inte råder över, bör de relevanta bestämmelserna och skyddsåtgärderna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/...⁸⁺, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/...⁹⁺⁺ och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/...¹⁰⁺⁺⁺ tillämpas.
- (31) Det är i synnerhet nödvändigt att införa en gemensam uppfattning av följande begrepp: skyddsbehov som uppstår på plats (*sur place*), upphov till skada och källor till skydd, internt skydd samt begreppet förföljelse, inklusive orsakerna till förföljelse.

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning 2024/... av den ... om asyl- och migrationshantering, om ändring av förordningarna (EU) 2021/1147 och (EU) 2021/1060 och om upphävande av förordning (EU) nr 604/2013 (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺ EUT: För in numret på den förordning som återfinns i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i texten och för in den förordningens nummer, datum, titel och EUT-hänvisning i fotnoten.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/... om upprättande av ett gemensamt förfarande för internationellt skydd i unionen och om upphävande av direktiv 2013/32/EU (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺⁺ EUT: För in numret på den förordning som återfinns i dokument PE-CONS 16/24 (2016/0224A(COD)) i texten och för in den förordningens nummer, datum, titel, EUT-hänvisning och ELI i fotnoten.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/... av den ... om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺⁺⁺ EUT: För in numret på det direktiv som återfinns i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) och för in det direktivets nummer, datum, titel och EUT-hänvisning i fotnoten.

- (32) Skydd kan ges antingen av staten eller av stabila, etablerade icke-statliga organ, inbegripet internationella organisationer som har kontroll över en stat eller en betydande del av dess territorium och som uppfyller villkoren i denna förordning, förutsatt att de har förmågan och viljan att erbjuda skydd. Skyddet bör vara effektivt och av icke-tillfällig natur.
- (33) Om staten eller statens företrädare inte är de aktörer som utövar förföljelse eller orsakar allvarlig skada bör den beslutande myndigheten, som en del av prövningen av ansökan om internationellt skydd, pröva om det finns ett internt skyddsalternativ så snart det har fastställts att de kriterier för att vara berättigad till internationellt skydd som fastställs i denna förordning annars skulle vara tillämpliga på en sökande. Ett internt skyddsalternativ mot förföljelse eller allvarlig skada bör vara faktiskt tillgängligt för sökande i en del av ursprungslandet till vilken de på ett säkert och lagligt sätt kan resa och beviljas inresa och där de rimligen kan förväntas bosätta sig. Det bör ankomma på den beslutande myndigheten att visa att ett internt skyddsalternativ finns tillgängligt. Om den beslutande myndigheten visar att ett internt skyddsalternativ finns tillgängligt bör sökande ha rätt att lägga fram bevis och lämna in uppgifter som står till deras förfogande.

- (34) Vid bedömningen av om sökande rimligen kan förväntas bosätta sig i en annan del av ursprungslandet bör den beslutande myndigheten också beakta om sökande kan tillgodose sina grundläggande behov när det gäller tillgång till livsmedel, hygien och husrum under de lokala förutsättningarna i ursprungslandet.
- (35) Om staten eller statens företrädare är de aktörer som utövar förföljelse eller orsakar allvarlig skada bör det finnas en presumtion om att sökanden inte kan få tillgång till effektivt skydd, och den beslutande myndigheten behöver då inte pröva om det finns ett internt skyddsalternativ. Den beslutande myndigheten bör kunna pröva om det finns ett internt skyddsalternativ endast om det tydligt har fastställts att risken för förföljelse eller allvarlig skada härrör från en aktör vars befogenheter är tydligt begränsade till ett visst geografiskt område eller om staten själv har kontroll endast över vissa delar av det berörda landet.
- (36) Vid bedömningen av en sur place-ansökan kan det faktum att risken för förföljelse eller allvarlig skada grundar sig på omständigheter som inte utgör ett uttryck för eller en fortsättning på en övertygelse eller åskådning som sökanden hade i ursprungslandet vara en indikation på att sökandens enda eller huvudsakliga syfte var att skapa nödvändiga förutsättningar för att kunna ansöka om internationellt skydd.

- (37) Beroende på omständigheterna kan könsspecifik eller barnspecifik förföljelse omfatta bland annat rekrytering av minderåriga, könsstympning, tvångsäktenskap, handel med barn och barnarbete samt människohandel för sexuell exploatering.
- (38) Förföljelse kan ta sig uttryck i oproportionellt eller diskriminerande åtal eller bestraffning. Sådant oproportionellt eller diskriminerande åtal eller bestraffning kan inträffa bland annat i situationer där en sökande vägrar att utföra militärtjänst av moraliska, religiösa eller politiska skäl eller på grund av tillhörighet till en viss etnisk grupp eller innehav av ett visst medborgarskap.
- (39) Ett av villkoren för att kunna betraktas som flykting i den mening som avses i artikel 1 A i Genèvekonventionen är att det finns ett orsakssamband mellan förföljelsegrunderna, nämligen ras, religion eller övertygelse, nationalitet, politisk åskådning eller tillhörighet till en viss samhällsgrupp, och förföljelsen eller avsaknaden av skydd mot förföljelse.

- (40) Det är också nödvändigt att införa en gemensam uppfattning av förföljelsegrunden ”tillhörighet till en viss samhällsgrupp”. I syfte att definiera en viss samhällsgrupp bör vederbörlig hänsyn tas till faktorer som hänger samman med sökandens sexuella läggning eller kön, inbegripet könsidentitet och könsuttryck, som skulle kunna ha samband med vissa rättstraditioner eller seder som leder till exempelvis könsstympning, tvångssterilisering eller tvångsabort, i den mån de har samband med sökandens välgrundade fruktan för att bli förföljd. Beroende på omständigheterna kan funktionsnedsättning vara en faktor vid definitionen av viss samhällsgrupp.
- (41) Omständigheterna i ursprungslandet, däribland förekomsten och tillämpningen av strafflagar som specifikt riktar in sig på homosexuella, bisexuella, transpersoner och intersexuella, kan innebära att sådana personer ska betraktas utgöra en viss samhällsgrupp.
- (42) Vid bedömningen av en ansökan om internationellt skydd bör medlemsstaternas behöriga myndigheter använda metoder för att bedöma en sökandes trovärdighet på ett sätt som respekterar sökandens rättigheter enligt stadgan och Europakonventionen, i synnerhet rätten till mänsklig värdighet och respekt för privatlivet och familjelivet. Särskilt när det gäller sexuell läggning och könsidentitet bör sökande inte utsättas för detaljerade utfrågningar eller tester angående sina sexuella vanor.

- (43) Förenta nationernas syften och principer anges i inledningen till och artiklarna 1 och 2 i Förenta nationernas stadga och konkretiseras i dess resolutioner om åtgärder för terrorismbekämpning. I dessa resolutioner anges bland annat att *handlingar, metoder och bruk som utgör terrorism strider mot Förenta nationernas syften och principer* och att *avsiktlig finansiering, planering och anstiftan av terroristhandlingar också strider mot Förenta nationernas syften och principer*.
- (44) Vid tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning om uteslutande från internationellt skydd, om det finns rimliga skäl att anta att en sökande har begått en eller flera handlingar som strider mot de syften och principer som anges i artiklarna 1 och 2 i Förenta nationernas stadga, måste det inte fastställas att en sådan sökande har dömts för något av de terroristbrott som avses i artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541¹¹.
- (45) Vid tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning om uteslutande från internationellt skydd på en sökande för att denne begått handlingar som utgör deltagande i en terroristgrupps verksamhet hindrar inte det faktum att det inte har fastställts att en sådan sökande har begått, försökt begå eller hotat att begå en terroristhandling enligt definitionen i Förenta nationernas säkerhetsråds resolutioner att medlemsstaternas myndigheter anser att sökandens beteende strider mot Förenta nationernas syften och principer.

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 av den 15 mars 2017 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF (EUT L 88, 31.3.2017, s. 6).

- (46) Vid den individuella bedömningen av faktorer som kan utgöra synnerliga skäl för att anta att en sökande har gjort sig skyldig till handlingar som strider mot Förenta nationernas syften och principer, har anstiftat sådana handlingar eller på annat sätt har deltagit i sådana handlingar, är den omständigheten att sökanden har dömts av en domstol i en medlemsstat för att ha deltagit i en terroristgrupps verksamhet av särskild betydelse, liksom om en domstol har kommit fram till att sökanden har varit en av ledarna i en sådan grupp, och det bör inte finnas något krav på att sökanden ska anses ha anstiftat eller på annat sätt deltagit i en terroristhandling.
- (47) Att ha begått ett politiskt brott är i princip inte en grund som motiverar uteslutande från flyktingstatus. Särskilt grymma handlingar, där handlingen i fråga är oproportionerlig i förhållande till det påstådda politiska syftet, och terroristhandlingar, som kännetecknas av våld även om de begås i ett förment politiskt syfte, bör anses utgöra grova icke-politiska brott, och kan därför ge upphov till uteslutande från flyktingstatus.

- (48) Det bör även fastställas normer för definitionen och innebörden av status som subsidiärt skyddsbehövande. Status som subsidiärt skyddsbehövande bör fungera som ett komplement och tillägg till den status för skydd av flyktingar som stadgas i Genèvekonventionen. Även om skyddsgrunderna skiljer sig åt mellan flyktingstatus och status som subsidiärt skyddsbehövande kan det fortsatta behovet av skydd vara detsamma i fråga om varaktighet. Innehållet i det skydd som flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande ger får skilja sig åt endast om det uttryckligen föreskrivs i denna förordning. Denna förordning ger dock medlemsstaterna möjlighet att bevilja samma rättigheter och förmåner för bägge dessa typer av status.
- (49) Det är nödvändigt att införa gemensamma kriterier som ska ligga till grund för om personer som ansöker om internationellt skydd ska erkännas som personer som beviljats status som subsidiärt skyddsbehövande. Kriterierna bör hämtas från internationella åtaganden enligt instrumenten för mänskliga rättigheter och från medlemsstaternas praxis.
- (50) Vid bedömningen av allvarlig skada som skulle kunna innebära att sökande betraktas som personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande bör begreppet urskillningslöst våld omfatta våld som kan riktas mot människor utan hänsyn till deras personliga omständigheter.

- (51) Vid bedömningen av allvarlig skada bör en situation i vilken ett tredjeland's väpnade styrkor konfronterar en eller flera väpnade grupper eller i vilken två eller flera väpnade grupper drabbar samman betraktas som en intern väpnad konflikt. Det är inte nödvändigt att denna konflikt kategoriseras som en *väpnad konflikt som inte är av internationell karaktär* enligt internationell humanitär rätt, och det är inte heller nödvändigt att intensiteten i de väpnade sammandrabbningarna, graden av organisation hos de inblandade väpnade styrkorna eller konfliktens varaktighet görs till föremål för en separat bedömning utöver den som gäller hur allvarligt det rådande våldet i det berörda området är.
- (52) Vad gäller de bevis som krävs för att fastställa att det föreligger ett allvarligt och personligt hot mot en civilpersons liv eller lem bör de beslutande myndigheterna inte kräva att sökande lägger fram bevis för att hoten är specifikt riktade mot dem på grund av faktorer hänförliga till deras personliga omständigheter. Den nivå på det urskillningslösa våldet som krävs för att underbygga ansökan är dock lägre om sökande kan visa att de påverkas specifikt på grund av faktorer hänförliga till deras personliga omständigheter. Vidare bör den beslutande myndigheten i undantagsfall anse att det föreligger ett allvarligt och personligt hot om det urskillningslösa våld som kännetecknar den väpnade konflikten stiger till en så hög nivå att det finns grundad anledning att förmoda att civila som återsänds till ursprungslandet eller till den aktuella delen av ursprungslandet genom sin blotta närvaro där skulle löpa en verklig risk att utsättas för allvarlig skada.

- (53) Beroende på omständigheterna, inbegripet vistelsens varaktighet och syfte, skulle en resa till ursprungslandet kunna utgöra en indikation på att personer som beviljats flyktingstatus åter har begagnat sig av skyddet i ursprungslandet eller på nytt bosatt sig i sitt ursprungsland eller att grunderna för beviljande av status som subsidiärt skyddsbehövande inte längre föreligger för personer som beviljats denna status.
- (54) I enlighet med förordning (EU) 2024/...⁺ bör medlemsstaterna säkerställa att sökande har tillgång till ett effektivt rättsmedel inför domstol mot beslut av beslutande myndigheter att avslå ansökningar om internationellt skydd som ogrundade eller mot beslut att återkalla internationellt skydd. I detta avseende bör de skäl som ledde till att en beslutande myndighet beslutade att avslå en ansökan om internationellt skydd eller att återkalla det internationella skyddet för en person som beviljats detta bli föremål för en grundlig prövning av en behörig domstol inom ramen för ett eventuellt överklagande av beslutet om avslag eller återkallande.]
- (55) De resehandlingar som efter ikraftträdandet av denna förordning för första gången utfärdas till personer som beviljats internationellt skydd eller förnyas bör vara förenliga med rådets förordning (EG) nr 2252/2004¹² eller med likvärdiga miniminormer för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som återfinns i dokument PE-CONS 16/24 (2016/0224A(COD)) i texten.

¹² Rådets förordning (EG) nr 2252/2004 av den 13 december 2004 om standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna (EUT L 385, 29.12.2004, s. 1).

- (56) De uppehållstillstånd som efter ikraftträdandet av denna förordning för första gången utfärdas till personer som beviljats internationellt skydd eller förnyas bör vara förenliga med rådets förordning (EG) nr 1030/2002¹³.
- (57) Under perioden mellan det att internationellt skydd har beviljats och uppehållstillståndet utfärdats bör medlemsstaterna säkerställa att personer som beviljats internationellt skydd har faktisk tillgång till alla de rättigheter som fastställs i denna förordning, med undantag av fri rörlighet inom unionen och utfärdande av resehandlingar.

¹³ Rådets förordning (EG) nr 1030/2002 av den 13 juni 2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland (EGT L 157, 15.6.2002, s. 1).

- (58) Familjemedlemmar kommer, på grund av sin nära relation till personer som beviljats internationellt skydd, normalt att vara sårbara för förföljelse eller allvarlig skada på ett sätt som kan utgöra grund för beviljande av internationellt skydd. I syfte att uppnå sammanhållning av familjer bör familjemedlemmar som befinner sig på samma medlemsstats territorium men som inte uppfyller kraven för internationellt skydd ha rätt att ansöka om ett uppehållstillstånd. Sådana uppehållstillstånd bör beviljas, såvida inte familjemedlemmarna omfattas av uteslutningsgrunderna eller den nationella säkerheten eller allmänna ordningen kräver annat. Familjemedlemmar bör också ha rätt till de rättigheter som tillerkänns den person som beviljats internationellt skydd så snart internationellt skydd har beviljats. Utan att det påverkar bestämmelserna i denna förordning om sammanhållning av familjer bör familjemedlemmar till en person som beviljats internationellt skydd vilka inte enskilt uppfyller kraven för sådant skydd beviljas uppehållstillstånd och rättigheter i enlighet med rådets direktiv 2003/86/EG¹⁴ om situationen omfattas av dess tillämpningsområde och de villkor för familjeåterförening som fastställs i det direktivet är uppfyllda. Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG¹⁵.

¹⁴ Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, 3.10.2003, s. 12).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

- (59) Resehandlingar bör utfärdas till familjemedlemmar till personer som beviljats internationellt skydd i enlighet med nationella förfaranden.
- (60) Vid bedömningen av en förändring av omständigheterna i ett tredjeland bör medlemsstaternas behöriga myndigheter, med beaktande av den individuella situationen för en person som beviljats internationellt skydd, kontrollera att den eller de aktörer som erbjuder skydd i det landet har vidtagit rimliga åtgärder för att förhindra förföljelsen eller den allvarliga skadan, att de för detta ändamål bland annat ombesörjer ett effektivt rättssystem för upptäckt av, åtal för och bestraffning av handlingar som utgör förföljelse eller allvarlig skada och att den person som beviljats internationellt skydd kommer att ha tillgång till sådant skydd om flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande återkallas.
- (61) Vid bedömningen av om grunderna för beviljandet av internationellt skydd inte längre föreligger bör den beslutande myndigheten beakta alla relevanta och tillgängliga informationskällor och vägledning på nationell nivå, unionsnivå och internationell nivå, inbegripet rekommendationer som utfärdas av UNHCR.

- (62) Om en sökande omfattas av artikel 1 D i Genèvekonventionen om skydd eller bistånd från andra organ eller kontor inom Förenta nationerna än UNHCR bör den beslutande myndigheten, när den bedömer om detta skydd eller bistånd har upphört av skäl som sökanden inte råder över och är oberoende av sökandens vilja, kontrollera om sökanden varit tvungen att lämna verksamhetsområdet för det berörda organet eller kontoret, om sökandens personliga säkerhet varit allvarligt hotad och om det berörda organet eller kontoret inte kunnat garantera sökandens levnadsvillkor i enlighet med dess mandat.
- (63) Om flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande upphör hindrar inte ett beslut av en medlemsstats beslutande myndighet att återkalla en sådan status tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen från att ansöka om rätt att vistas i medlemsstaten på andra grunder än de som motiverade beviljandet av internationellt skydd eller från att fortsätta att lagligen vistas på den medlemsstatens territorium av andra skäl, i synnerhet när vederbörande innehar ett giltigt unionsuppehållstillstånd för varaktigt bosatta, i enlighet med relevant unionsrätt och nationell rätt.
- (64) Ett beslut om att upphäva internationellt skydd bör inte ha retroaktiv verkan. Ett beslut om att återkalla internationellt skydd bör ha retroaktiv verkan. Om ett beslut grundar sig på ett skäl för upphörande bör det inte ha retroaktiv verkan. Om flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande återkallas på grundval av att den aldrig borde ha beviljats kan förvärvade rättigheter behållas eller gå förlorade i enlighet med nationell rätt.

- (65) Personer som beviljats internationellt skydd bör vara bosatta i den medlemsstat som beviljade skyddet. Personer som beviljats internationellt skydd och som innehar en giltig resehandling och ett uppehållstillstånd som utfärdats av en medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut bör tillåtas att resa in i och vistas fritt på territoriet i de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut inom den tillåtna vistelsetiden i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399¹⁶ och artikel 21 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet¹⁷. Personer som beviljats internationellt skydd kan även ansöka om rätt att vistas i en annan medlemsstat än den som beviljade dem internationellt skydd, i enlighet med relevanta unionsregler och nationella regler. Detta innebär dock inte en överföring av flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande och därtill hörande rättigheter.

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).

¹⁷ Konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna (EGT L 239, 22.9.2000, s. 19).

- (66) För att säkerställa att personer som beviljats internationellt skydd respekterar den tillåtna vistelse- eller bosättningsperioden i enlighet med relevant nationell rätt, unionsrätt eller internationell rätt bör rådets direktiv 2003/109/EG¹⁸ ändras så att det föreskriver att den femårsperiod efter vilken personer som beviljats internationellt skydd kan beviljas ställning som varaktigt bosatt i unionen i princip bör börja löpa på nytt varje gång en person som beviljats internationellt skydd påträffas i en annan medlemsstat än den medlemsstat som beviljade den personen internationellt skydd, utan att ha rätt att vistas eller bosätta sig där.
- (67) Medlemsstaternas myndigheter behåller ett visst utrymme för skönsmässig bedömning med avseende på allmän ordning och nationell säkerhet, som bör tolkas i enlighet med nationell rätt, unionsrätt och internationell rätt. Med förbehåll för en individuell bedömning av de specifika omständigheterna kan hänsyn till allmän ordning och nationell säkerhet omfatta fall där en tredjelandsmedborgare tillhör en sammanslutning som stöder internationell terrorism eller stöder en sådan sammanslutning. Vid bedömning av huruvida en tredjelandsmedborgare eller statslös person utgör ett hot mot en medlemsstats nationella säkerhet har en medlemsstats myndigheter rätt att beakta bland annat information från andra medlemsstater eller tredjeländer.

¹⁸ Rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning (EUT L 16, 23.1.2004, s. 44).

- (68) Vid beslut om beviljande av de förmåner som föreskrivs i denna förordning bör en behörig myndighet beakta barnets bästa och till de särskilda omständigheter som föreligger i fall där nära släktingar som redan befinner sig i den berörda medlemsstaten och som inte är familjemedlemmar till personer som beviljats internationellt skydd står i beroendeställning till den person som beviljats internationellt skydd. I undantagsfall, när en nära släkting till en person som beviljats internationellt skydd är en gift underårig som inte åtföljs av sin make eller maka, skulle det kunna anses vara till den underårigas bästa att vederbörande får vara tillsammans med sin ursprungliga familj.
- (69) Medlemsstaterna bör kunna begränsa tillträdet till anställning eller verksamhet som egenföretagare vad gäller anställning i offentlig tjänst och ansvar för att skydda statens eller andra offentliga myndigheters allmänna intressen. I samband med utövandet av rätten till likabehandling i fråga om medlemskap i en arbetstagarorganisation eller utövande av ett specifikt yrke bör det vara möjligt att utesluta personer som beviljats internationellt skydd från att delta i ledningen av organ som regleras av offentlig rätt och från att inneha en tjänst som regleras av offentlig rätt.
- (70) Bostadsstöd bör utgöra en grundläggande förmån i den mån det kan betraktas som socialt stöd.

- (71) För att göra det lättare för personer som beviljats internationellt skydd att faktiskt utöva de rättigheter och förmåner som föreskrivs i denna förordning är det nödvändigt att ta hänsyn till deras specifika behov och de särskilda integrationsutmaningar som de ställs inför och att underlätta deras tillgång till integrationsrelaterade rättigheter. Det gäller i synnerhet arbetsmarknadsrelaterade utbildningsmöjligheter och yrkesutbildning och tillgång till förfaranden för erkännande av utländska utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis, särskilt i situationer där personerna i fråga saknar nödvändig dokumentation och inte kan täcka de kostnader som är förknippade med erkännandeförfarandena.
- (72) Personer som beviljats internationellt skydd bör behandlas på samma sätt som medborgare i den medlemsstat som har beviljat dem internationellt skydd med avseende på social trygghet.
- (73) Tillgång till hälso- och sjukvård, vid såväl fysiska som psykiska vårdbehov, och vård för sexuell och reproduktiv hälsa, bör säkerställas för personer som beviljats internationellt skydd, förutsatt att detta även säkerställs för medborgare i den medlemsstat som beviljade dem internationellt skydd.
- (74) För att underlätta integrationen i samhällslivet av personer som beviljats internationellt skydd bör dessa personer ha tillgång till integrationsåtgärder på lokal, regional och nationell nivå, på villkor som medlemsstaterna bestämmer. Medlemsstaterna bör överväga att bibehålla tillgång till språkkurser för personer som beviljats internationellt skydd om de som sökande hade tillgång till språkkurser.
- (75) En effektiv övervakning av tillämpningen av denna förordning förutsätter att den utvärderas regelbundet.

- (76) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att fastställa normer för medlemsstaternas beviljande av internationellt skydd till tredjelandsmedborgare och statslösa personer, för en enhetlig status för flyktingar eller för personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av förordningens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (77) I enlighet med artiklarna 1 och 2 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (78) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs normer för

- a) när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd,
- b) en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande,
- c) innehållet i det beviljade internationella skyddet.

Artikel 2

Materiellt tillämpningsområde

1. Denna förordning är tillämplig på fastställandet av när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd och på innehållet i det beviljade internationella skyddet.

2. Denna förordning är inte tillämplig på nationella humanitära statusar som medlemsstaterna beviljar tredjelandsmedborgare och statslösa personer som inte omfattas av denna förordnings tillämpningsområde. Nationella humanitära statusar, om sådana beviljas, får inte medföra risk för förväxling med internationellt skydd.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *flyktingstatus*: en medlemsstats erkännande av en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som flykting.
2. *status som subsidiärt skyddsbehövande*: en medlemsstats erkännande av en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som en person som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande.
3. *internationellt skydd*: flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande.
4. *person som beviljats internationellt skydd*: en person som har beviljats flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande.

5. *flykting*: en tredjelandsmedborgare som med anledning av välgrundad fruktan för förföljelse på grund av ras, religion, nationalitet, politisk åskådning eller tillhörighet till viss samhällsgrupp befinner sig utanför det land där vederbörande är medborgare och som inte kan eller på grund av sin fruktan inte vill begagna sig av det landets skydd, eller en statslös person som av samma skäl befinner sig utanför det land där vederbörande tidigare hade sin vanliga vistelseort och som inte kan eller på grund av sin fruktan inte vill återvända dit och som inte omfattas av artikel 12.
6. *person som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande*: en tredjelandsmedborgare eller statslös person som inte uppfyller kraven för att betecknas som flykting, men där det finns grundad anledning att förmoda att personen, om vederbörande återsänds till sitt ursprungsland, eller, i fråga om en statslös person, till det land där vederbörande tidigare hade sin vanliga vistelseort, skulle utsättas för en verklig risk att lida allvarlig skada enligt artikel 15, som inte omfattas av artikel 17.1 och 17.2 och som inte kan, eller på grund av en sådan risk inte vill, begagna sig av det landets skydd.
7. *ansökan om internationellt skydd*: en ansökan om skydd från en medlemsstat som görs av en tredjelandsmedborgare eller en statslös person, där det finns skäl att anta att personen söker flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande.
8. *sökande*: en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som har ansökt om internationellt skydd och vars ansökan ännu inte har lett till ett slutligt beslut.

9. *familjemedlemmar*: följande familjemedlemmar till den person som beviljats internationellt skydd, om dessa familjemedlemmar befinner sig på samma medlemsstats territorium i fråga om ansökan om internationellt skydd och under förutsättning att familjen existerade redan innan sökanden anlände till medlemsstaternas territorium:
- a) Make eller maka till den person som beviljats internationellt skydd eller hans/hennes ogifta partner i en stadigvarande relation, om lag eller praxis i den berörda medlemsstaten behandlar ogifta par som likvärdiga med gifta.
 - b) Underåriga eller vuxna beroende barn till sådana par som avses i led a eller till den person som beviljats internationellt skydd, förutsatt att de är ogifta och oavsett om de fötts inom eller utom äktenskapet eller adopterats i enlighet med nationell rätt; en underårig betraktas som ogift om dennes äktenskap, på grundval av en individuell bedömning, inte skulle vara förenligt med relevant nationell rätt om det hade ingåtts i den berörda medlemsstaten, i synnerhet med avseende på den lagstadgade åldersgränsen för att ingå äktenskap.
 - c) Om den person som beviljats internationellt skydd är underårig och ogift: fadern, modern eller någon annan vuxen som ansvarar för den person som beviljats internationellt skydd, inbegripet ett vuxet syskon, enligt lag eller praxis i den berörda medlemsstaten; en underårig betraktas som ogift om dennes äktenskap, på grundval av en individuell bedömning, inte skulle vara förenligt med relevant nationell rätt om det hade ingåtts i den berörda medlemsstaten, i synnerhet med avseende på den lagstadgade åldersgränsen för att ingå äktenskap.

10. *underårig*: en tredjelandsmedborgare eller statslös person under 18 år.
11. *ensamkommande barn*: en underårig som anländer till medlemsstaternas territorium utan en medföljande vuxen som enligt lag eller praxis i den berörda medlemsstaten ansvarar för den underåriga, så länge den underåriga inte faktiskt tas om hand av en sådan vuxen, inbegripet en underårig som har lämnats ensam utan medföljande vuxen efter det att vederbörande rest in på medlemsstaternas territorium.
12. *uppehållstillstånd*: ett tillstånd som utfärdats av myndigheterna i en medlemsstat, i en enhetlig utformning som föreskrivs i förordning (EG) nr 1030/2002, och som ger en tredjelandsmedborgare eller statslös person rätt att lagligen uppehålla sig på dess territorium.
13. *ursprungsland*: det land eller de länder där en person är medborgare eller, i fråga om statslösa personer, tidigare haft sin vanliga vistelseort.
14. *återkallande av internationellt skydd*: ett beslut av en beslutande myndighet eller en behörig domstol om att återkalla eller upphäva, inbegripet genom att vägra att förnya, internationellt skydd.
15. *beslutande myndighet*: en myndighet med domstolsliknande uppgifter eller en administrativ myndighet i en medlemsstat som är ansvarig för att pröva ansökningar om internationellt skydd och behörig att fatta beslut i den administrativa fasen av förfarandet.
16. *social trygghet*: de grenar av den sociala tryggheten som definieras i artikel 3.1 och 3.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004¹⁹.

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

17. *socialt stöd*: förmåner som beviljas i syfte att säkerställa att de grundläggande behoven tillgodoses för dem som inte förfogar över tillräckliga tillgångar.
18. *förmyndare*: en fysisk person eller organisation, inbegripet ett offentligt organ, som utsetts av de behöriga myndigheterna för att bistå och företräda ett ensamkommande barn och handla på dess vägnar, enligt vad som är tillämpligt, för att det ensamkommande barnet ska kunna åtnjuta de rättigheter och fullgöra de skyldigheter som föreskrivs i denna förordning, och samtidigt tillgodose barnets bästa och allmänna välbefinnande.

Kapitel II

Bedömning av ansökningar om internationellt skydd

Artikel 4

Framläggande av information och bedömning av fakta och omständigheter

1. Sökande ska lägga fram alla faktorer som de har tillgång till och som underbygger ansökan om internationellt skydd. I detta syfte ska sökandena samarbeta fullt ut med den beslutande myndigheten och med andra behöriga myndigheter och ska förbli närvarande och tillgängliga på den medlemsstats territorium som ansvarar för att pröva deras ansökan under hela förfarandet, inbegripet under bedömningen av de relevanta faktorerna för ansökan.

2. De faktorer som avses i punkt 1 ska utgöras av
- a) sökandens utsagor och
 - b) alla handlingar som sökanden förfogar över angående
 - i) sökandens orsaker till ansökan om internationellt skydd,
 - ii) sökandens ålder,
 - iii) sökandens bakgrund, inklusive relevanta familjemedlemmars och andra släktingars bakgrund,
 - iv) sökandens identitet,
 - v) sökandens nationalitet(er),
 - vi) sökandens tidigare bosättningsland eller bosättningsländer och tidigare bosättningsort(er),
 - vii) tidigare ansökningar om internationellt skydd från sökanden,
 - viii) resultatet av eventuella vidarebosättningsförfaranden eller förfaranden för inresa för humanitärt mottagande med anknytning till sökanden enligt definitionen i förordning (EU) 2024/...⁺,
 - ix) sökandens resvägar, och
 - x) sökandens resehandlingar.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som återfinns i dokument PE-CONS 18/24 (2016/0225(COD)) i texten.

3. Den beslutande myndigheten ska bedöma de relevanta faktorerna i en ansökan om internationellt skydd i enlighet med artikel 34 i förordning (EU) 2024/...⁺.
4. Det faktum att en sökande redan har varit utsatt för förföljelse eller allvarlig skada, eller för direkta hot om sådan förföljelse eller sådan skada, ska betraktas som en allvarlig indikation på att sökandens fruktan för förföljelse är välgrundad eller att det finns en verklig risk för att vederbörande kommer att lida allvarlig skada, såvida det inte finns goda skäl att anta att sådan förföljelse eller allvarlig skada inte kommer att upprepas.
5. Om en eller flera särskilda aspekter av sökandens utsagor inte kan stödjas av skriftliga eller andra bevis, ska inga ytterligare bevis krävas avseende dessa särskilda aspekter om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Sökanden har gjort en genuin ansträngning för att underbygga sin ansökan om internationellt skydd.
 - b) Alla relevanta faktorer som sökanden förfogar över har lagts fram, och en tillfredsställande förklaring har lämnats till varför andra relevanta faktorer saknas.
 - c) Sökandens utsagor befinns vara sammanhängande och rimliga och strider inte mot tillgänglig specifik och allmän information som är relevant för sökandens ärende.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som återfinns i dokument PE-CONS 16/24 (2016/0224A(COD)) i texten.

- d) Sökandens allmänna trovärdighet är fastställd, med beaktande av bland annat tidpunkten för när sökanden ansökte om internationellt skydd.

Artikel 5

Internationellt skyddsbehov "sur place"

1. En välgrundad fruktan för förföljelse eller en verklig risk för att lida allvarlig skada kan grunda sig på
 - a) händelser som har ägt rum sedan sökanden lämnade ursprungslandet, eller
 - b) verksamhet som sökanden ägnat sig åt sedan vederbörande lämnade ursprungslandet, i synnerhet om det är fastställt att den verksamhet som åberopas är ett uttryck för och en fortsättning på övertygelse, tro eller åskådning som sökanden hade i ursprungslandet.
2. Om risken för förföljelse eller allvarlig skada grundar sig på omständigheter som sökanden har skapat efter att ha lämnat ursprungslandet med det enda eller huvudsakliga syftet att skapa de nödvändiga förutsättningarna för att ansöka om internationellt skydd, får den beslutande myndigheten vägra att bevilja internationellt skydd, förutsatt att alla beslut som fattas med anledning av ansökan om internationellt skydd är förenliga med Genèvekonventionen angående flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, kompletterad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967 (*Genèvekonventionen*), den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna (*Europakonventionen*) och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

Artikel 6

Aktörer som utövar förföljelse eller tillfogar allvarlig skada

Aktörer som utövar förföljelse eller tillfogar allvarlig skada ska vara följande:

- a) Staten.
- b) Parter eller organisationer som kontrollerar staten eller en betydande del av statens territorium.
- c) Icke-statliga aktörer, om det kan visas att de aktörer som avses i artikel 7.1 inte har förmågan eller viljan att tillhandahålla skydd mot förföljelse eller allvarlig skada.

Artikel 7

Aktörer som ger skydd

- 1. Skydd mot förföljelse eller allvarlig skada kan endast ges av följande aktörer, förutsatt att dessa har förmågan och viljan att erbjuda effektivt och icke-tillfälligt skydd i enlighet med punkt 2:
 - a) Staten.
 - b) Stabila, etablerade icke-statliga organ, inklusive internationella organisationer, som kontrollerar staten eller en betydande del av statens territorium.

2. Skydd mot förföljelse eller allvarlig skada ska vara effektivt och av icke-tillfällig natur. Detta skydd ska anses tillhandahållas när de aktörer som avses i punkt 1 vidtar rimliga åtgärder för att förhindra att en person förföljs eller lider allvarlig skada, bland annat genom att ombesörja att det finns ett effektivt rättssystem för upptäckt, åtal och bestraffning av handlingar som innebär förföljelse eller allvarlig skada, och när sökanden har tillgång till detta skydd.
3. När den beslutande myndigheten bedömer huruvida stabila, etablerade icke-statliga instanser, inklusive internationella organisationer, kontrollerar en stat eller en betydande del av dess territorium och tillhandahåller skydd enligt punkt 2, ska den beakta precis och uppdaterad information om ursprungsländer som erhållits från relevanta och tillgängliga nationella och internationella källor och källor på unionsnivå och, om sådan finns att tillgå, den gemensamma analys av situationen i specifika ursprungsländer och den vägledning som avses i artikel 11 i förordning (EU) 2021/2303.

Artikel 8
Internt skyddsalternativ

1. Om staten eller statens företrädare inte är de aktörer som utövar förföljelse eller tillfogar allvarlig skada, och som en del av bedömningen av ansökan om internationellt skydd, ska den beslutande myndigheten pröva huruvida en sökande inte är i behov av internationellt skydd eftersom sökanden på ett säkert och lagligt sätt kan resa till och beviljas rätt till inresa i en del av ursprungslandet och rimligen kan förväntas bosätta sig där, och huruvida sökanden i den delen av landet
 - a) inte känner någon välgrundad fruktan för förföljelse eller löper någon verklig risk för att lida allvarlig skada, eller
 - b) har tillgång till effektivt och icke-tillfälligt skydd mot förföljelse eller allvarlig skada.
2. I de fall då staten eller statens företrädare är de aktörer som utövar förföljelse eller tillfogar allvarlig skada ska den beslutande myndigheten anta att den sökande inte kan få effektivt skydd, och ingen prövning enligt punkt 1 behöver göras.

Den beslutande myndigheten får göra en prövning enligt punkt 1 endast om det klart kan fastställas att risken för förföljelse eller allvarlig skada härrör från en aktör vars befogenheter är tydligt begränsade till ett visst geografiskt område eller om staten har kontroll endast över vissa delar av landet.

3. Den beslutande myndigheten ska göra en prövning enligt punkt 1 när den har fastställt att de kriterier för att vara berättigad till skydd som anges i denna förordning annars skulle vara tillämpliga på en sökande. Det ankommer på den beslutande myndigheten att visa att ett internt skyddsalternativ finns tillgängligt för sökanden. Sökanden ska ha rätt att lägga fram bevis och faktorer som visar att ett sådant alternativ inte är tillgängligt för vederbörande. Den beslutande myndigheten ska beakta de bevis och faktorer som sökanden lagt fram.
4. Vid prövningen av om en sökande känner en välgrundad fruktan för förföljelse eller löper en verklig risk för att lida allvarlig skada, eller har tillgång till skydd mot förföljelse eller allvarlig skada i en del av ursprungslandet i enlighet med punkt 1, ska den beslutande myndigheten, när den fattar beslut om ansökan om internationellt skydd, beakta de allmänna omständigheter som råder i den delen av landet och sökandens personliga omständigheter i enlighet med artikel 4. För detta ändamål ska den beslutande myndigheten beakta precis och uppdaterad information från relevanta och tillgängliga nationella och internationella källor och källor på unionsnivå och, där sådan finns att tillgå, den gemensamma analys av situationen i specifika ursprungsländer och den vägledning som avses i artikel 11 i förordning (EU) 2021/2303.
5. Vid tillämpning av punkt 1 ska den beslutande myndigheten beakta
 - a) de allmänna omständigheter som råder i den berörda delen av ursprungslandet, inbegripet tillgängligheten, effektiviteten och varaktigheten för det skydd som avses i artikel 7,

- b) sökandens personliga omständigheter när det gäller faktorer såsom hälsa, ålder, kön, inbegripet könsidentitet, sexuell läggning, etniskt ursprung och tillhörighet till nationell minoritet, och
 - c) huruvida sökanden skulle kunna tillgodose sina grundläggande behov.
6. Om sökanden är ett ensamkommande barn ska den beslutande myndigheten beakta barnets bästa och, i synnerhet, tillgången till hållbara och lämpliga omsorgs- och förmyndararrangemang.

Kapitel III

Förutsättningar för att betraktas som flykting

Artikel 9

Förföljelse

1. En handling ska betraktas som förföljelse i den mening som avses i artikel 1 A i Genèvekonventionen om
- a) den är tillräckligt allvarlig till sin natur eller på grund av sin upprepning för att innebära en allvarlig överträdelse av de grundläggande mänskliga rättigheterna, särskilt de rättigheter från vilka det inte går att göra undantag enligt artikel 15.2 i Europakonventionen, eller

- b) den är en ackumulation av olika åtgärder, däribland sådana överträdelser av de mänskliga rättigheterna som är tillräckligt allvarliga för att påverka en individ på ett sätt som liknar det som avses i led a.

2. Förföljelse enligt definitionen i punkt 1 kan bland annat ta sig uttryck i

- a) fysiskt eller psykiskt våld, inklusive sexuellt våld,
- b) rättsliga, administrativa, polisiära eller judiciella åtgärder som i sig är diskriminerande eller som genomförs på ett diskriminerande sätt,
- c) åtal eller straff som är oproportionerliga eller diskriminerande,
- d) nekad tillgång till rättsmedel vilket resulterar i ett oproportionerligt eller diskriminerande straff,
- e) åtal eller straff för vägran att utföra militärtjänst i en konflikt, om fullgörandet av militärtjänst skulle innefatta brott eller handlingar som omfattas av skälen för uteslutning i artikel 12.2,
- f) köns- eller barnspecifika handlingar.

3. För att en sökande ska uppfylla definitionen av *flykting* enligt artikel 3.1.5 ska det finnas ett samband mellan de skäl till förföljelse som avses i artikel 10 och den förföljelse som anges i punkt 1 i den här artikeln eller avsaknaden av skydd mot sådan förföljelse.

Artikel 10
Skäl till förföljelsen

1. Följande faktorer ska beaktas vid bedömningen av skälen till förföljelsen:
 - a) Begreppet ras ska särskilt omfatta hudfärg, härkomst eller tillhörighet till en viss etnisk grupp.
 - b) Begreppet religion ska särskilt omfatta teistiska, icke-teistiska och ateistiska trosuppfattningar, deltagande i eller avstående från deltagande i formella privata eller offentliga gudstjänster, enskilt eller tillsammans med andra, samt andra religiösa handlingar eller åsiktsyttringar, eller former av personligt eller gemensamt handlande grundat på eller påbjudet genom någon trosriktning.
 - c) Begreppet nationalitet ska inte vara begränsat till medborgarskap eller avsaknad av medborgarskap, utan ska särskilt omfatta tillhörighet till en grupp som definieras genom dess kulturella, etniska eller språkliga identitet, gemensamma geografiska ursprung eller politiska bakgrund eller dess förbindelser med befolkningen i en annan stat.

- d) Begreppet tillhörighet till en viss samhällsgrupp ska särskilt omfatta tillhörighet till en grupp
 - i) vars medlemmar har eller uppfattas ha en medfödd egenskap eller en gemensam bakgrund som inte kan ändras, eller en egenskap eller övertygelse som är så grundläggande för identiteten eller samvetet att de inte bör tvingas avsvära sig den, och
 - ii) som har en särskild identitet i det berörda landet eftersom den uppfattas som annorlunda av omgivningen.
- e) Begreppet politisk åskådning ska särskilt inbegripa när någon har en åsikt, tanke eller tro i en fråga som rör de potentiella aktörer som utövar förföljelse och som anges i artikel 6 och deras politik eller metoder, oavsett om sökanden har handlat i linje med denna åsikt, tanke eller tro.

Beroende på omständigheterna i ursprungslandet ska begreppet tillhörighet till en viss samhällsgrupp enligt första stycket d omfatta tillhörighet till en grupp som har sexuell läggning som gemensam egenskap. Vid bedömningen av om en person ska anses tillhöra en viss samhällsgrupp eller när ett karakteristiskt drag hos en sådan grupp ska fastställas ska vederbörlig hänsyn tas till genusrelaterade aspekter, inbegripet könsidentitet och könsuttryck.

2. Vid bedömningen av om en sökande har en välgrundad fruktan för förföljelse är det irrelevant huruvida sökanden faktiskt har de egenskaper i fråga om ras, religion, nationalitet, tillhörighet till viss samhällsgrupp eller politisk åskådning som är skälet till förföljelsen, förutsatt att en sådan egenskap tillskrivs sökanden av den aktör som utövar förföljelsen.
3. Vid bedömningen av om en sökande har en välgrundad fruktan för förföljelse ska den beslutande myndigheten inte rimligen kan förvänta sig att sökanden ska anpassa eller ändra sitt beteende, sin övertygelse eller sin identitet eller avhålla sig från vissa vanor, när sådant beteende, sådan övertygelse eller sådana vanor är inneboende i vederbörandes identitet, för att undvika risken för förföljelse i personens ursprungsland.

Artikel 11

Upphörande

1. En tredjelandsmedborgare eller en statslös person ska upphöra att vara en flykting om ett eller flera av följande kriterier är tillämpliga:
 - a) Tredjelandsmedborgaren har frivilligt åter begagnat sig av skydd i det land där vederbörande är medborgare.
 - b) Efter att ha förlorat sitt medborgarskap har tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen av fri vilja förvärvat det på nytt.

- c) Tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen har förvärvat ett nytt medborgarskap, och åtnjuter skydd i det land där vederbörande har nytt medborgarskap.
- d) Tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen har frivilligt återetablerat sig i det land som vederbörande lämnat eller fortsatt att uppehålla sig utanför på grund av fruktan för förföljelse.
- e) Tredjelandsmedborgaren kan inte längre fortsätta att vägra att begagna sig av skyddet i det land där vederbörande är medborgare eftersom de omständigheter som ledde till att personen i fråga erkändes som flykting inte längre föreligger.
- f) Den statslösa personen kan återvända till det land där vederbörande tidigare hade sin vanliga vistelseort, eftersom de omständigheter som ledde till att personen i fråga erkändes som flykting inte längre föreligger.

Leden e och f i första stycket ska inte tillämpas på en flykting som kan åberopa tungt vägande skäl grundade på tidigare förföljelse för att inte vilja begagna sig av skyddet i det land där vederbörande är medborgare eller, i fråga om en statslös person, det land där vederbörande tidigare hade sin vanliga vistelseort.

2. Vid bedömningen av huruvida punkt 1 första stycket e och f ska tillämpas ska den beslutande myndigheten
- a) beakta exakt och uppdaterad information från relevanta och tillgängliga nationella och internationella källor och källor på unionsnivå och, där sådan finns att tillgå, den gemensamma analys av situationen i specifika ursprungsländer och den vägledning som avses i artikel 11 i förordning (EU) 2021/2303,
 - b) ta hänsyn till huruvida ändringen av omständigheter är av sådan väsentlig och icke-tillfällig natur att flyktingens fruktan för förföljelse inte längre kan anses välgrundad.

Artikel 12
Uteslutande

1. En tredjelandsmedborgare eller en statslös person ska vara utesluten från att vara flykting om tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen
 - a) omfattas av artikel 1 D i Genèvekonventionen, som handlar om skydd eller bistånd från andra organ eller kontor inom Förenta nationerna än Förenta nationernas flyktingkommissariat; om sådant skydd eller bistånd av något skäl har upphört, utan att tredjelandsmedborgarens eller den statslösa personens ställning har fastställts slutgiltigt i enlighet med de relevanta resolutioner som antagits av Förenta nationernas generalförsamling, ska tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen automatiskt komma i åtnjutande av förmånerna i denna förordning,
 - b) av de behöriga myndigheterna i tredjelandsmedborgarens eller den statslösa personens bosättningsland tillerkänns samma rättigheter och skyldigheter som följer med medborgarskap i det landet eller likvärdiga rättigheter och skyldigheter.
2. En tredjelandsmedborgare eller en statslös person ska vara utesluten från att vara flykting om det finns allvarliga skäl att anta att tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen
 - a) har begått ett brott mot freden, en krigsförbrytelse eller ett brott mot mänskligheten, såsom dessa definieras i de internationella instrument som har upprättats för att beivra sådana brott,

- b) har begått ett grovt icke-politiskt brott utanför tillflyktslandet innan tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen fick tillträde till det landet som flykting, vilket innebär den tidpunkt då flyktingstatus beviljades; särskilt grymma handlingar, även om de begåtts i förment politiskt syfte, får betecknas som allvarliga icke-politiska brott,
 - c) har gjort sig skyldig till handlingar som strider mot Förenta nationernas syften och principer enligt inledningen och artiklarna 1 och 2 i Förenta nationernas stadga.
3. Punkt 2 ska tillämpas på personer som anstiftar eller på annat sätt deltar i att begå de brott eller handlingar som avses däri.
4. När den beslutande myndigheten, på grundval av en bedömning av hur allvarliga de brott eller handlingar som den berörda personen begått är och dennes individuella ansvar och med beaktande av alla omständigheter kring brotten eller handlingarna och personens situation, har fastställt att ett eller flera av de relevanta skäl för uteslutning som fastställs i punkt 2 eller 3 är tillämpliga, ska den beslutande myndigheten utesluta sökanden från flyktingstatus utan att göra en proportionalitetsprövning kopplad till fruktan för förföljelse.

5. När den beslutande myndigheten som en del av den bedömning som avses i punkt 4 gör en prövning enligt punkterna 2 och 3 i fråga om en underårig ska den bland annat beakta den underårigas kapacitet att anses straffrättsligt ansvarig om vederbörande hade begått brottet på territoriet för den medlemsstat som prövar ansökan om internationellt skydd, i enlighet med nationell rätt om ålder för straffrättsligt ansvar.

Kapitel IV

Flyktingstatus

Artikel 13

Beviljande av flyktingstatus

Den beslutande myndigheten ska bevilja en tredjelandsmedborgare eller en statslös person flyktingstatus om vederbörande kan betraktas som flykting i enlighet med kapitlen II och III.

Artikel 14
Återkallande av flyktingstatus

1. Den beslutande myndigheten ska återkalla en tredjelandsmedborgares eller en statslös persons flyktingstatus om
 - a) tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen har upphört att vara flykting i enlighet med artikel 11,
 - b) tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen borde ha varit eller är utesluten från att vara flykting i enlighet med artikel 12,
 - c) tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen har förvrängt fakta, inklusive genom användning av falska handlingar, eller utelämnat fakta, och detta har varit avgörande för beviljandet av flyktingstatus,
 - d) det finns skälig anledning att betrakta tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen som en fara för säkerheten i den medlemsstat där personen i fråga befinner sig,
 - e) tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen utgör en samhällsfara i den medlemsstat där tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen befinner sig, med hänsyn till att vederbörande genom en lagakraftvunnen dom har dömts för ett synnerligen allvarligt brott.

2. I de situationer där punkt 1 d och e är tillämpliga får den beslutande myndigheten besluta att inte bevilja flyktingstatus om ett beslut om ansökan om internationellt skydd ännu inte har fattats.
3. Personer på vilka punkt 1 d och e eller punkt 2 i denna artikel tillämpas ska ha de rättigheter som anges i eller som liknar dem som anges i artiklarna 3, 4, 16, 22, 31, 32 och 33 i Genèvekonventionen om de befinner sig i medlemsstaten.
4. Den beslutande myndighet som har beviljat flyktingstatus ska i varje enskilt fall visa att den person som beviljats flyktingstatus inte längre är flykting, eller aldrig borde ha beviljats flyktingstatus eller inte längre bör inneha flyktingstatus av de skäl som anges i punkt 1 i den här artikeln. Under återkallandeförfarandet ska artikel 66 i förordning (EU) 2024/...⁺ tillämpas.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som återfinns i dokument PE-CONS 16/24 (2016/0224A(COD)) i texten.

Kapitel V

Förutsättningar för subsidiärt skydd

Artikel 15

Allvarlig skada

Allvarlig skada som avses i artikel 3.6 utgörs av

- a) dödsstraff eller avrättning,
- b) tortyr eller omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning av en sökande i ursprungslandet, eller
- c) ett allvarligt och personligt hot mot en civilpersons liv eller lem på grund av urskillningslöst våld i situationer av internationell eller intern väpnad konflikt.

Artikel 16

Upphörande

1. En person som innehar status som subsidiärt skyddsbehövande ska inte längre anses uppfylla kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande när de omständigheter som ledde till att denna status beviljades inte längre föreligger eller har ändrats i sådan grad att skydd inte längre behövs.

2. Vid bedömningen av huruvida de omständigheter som ledde till att status som subsidiärt skyddsbehövande beviljades inte längre föreligger eller har ändrats i sådan grad att skydd inte längre behövs, ska den beslutande myndigheten
 - a) beakta exakt och uppdaterad information från relevanta och tillgängliga nationella och internationella källor och källor på unionsnivå och, där sådan finns att tillgå, den gemensamma analys av situationen i specifika ursprungsländer och den vägledning som avses i artikel 11 i förordning (EU) 2021/2303,
 - b) ta hänsyn till huruvida ändringen av omständigheter är av sådan väsentlig och icke-tillfällig natur att den person som har status som subsidiärt skyddsbehövande inte längre är utsatt för en verklig risk för allvarlig skada.
3. Punkt 1 ska inte tillämpas på personer som innehar status som subsidiärt skyddsbehövande och som kan åberopa tungt vägande skäl grundade på tidigare allvarlig skada för att inte vilja begagna sig av det lands skydd vari vederbörande är medborgare eller, om det är fråga om en statslös person, det land där vederbörande tidigare hade sin vanliga vistelseort.

Artikel 17
Uteslutande

1. En tredjelandsmedborgare eller en statslös person ska vara utesluten från att uppfylla kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande om det finns allvarliga skäl för att anta att tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen
 - a) har begått ett brott mot freden, en krigsförbrytelse eller ett brott mot mänskligheten, såsom dessa definieras i de internationella instrument som har upprättats för att beivra sådana brott,
 - b) har begått ett allvarligt brott före ankomsten till medlemsstatens territorium eller har dömts för ett allvarligt brott efter ankomsten,
 - c) har gjort sig skyldig till handlingar som strider mot Förenta nationernas syften och principer enligt inledningen och artiklarna 1 och 2 i Förenta nationernas stadga,
 - d) utgör en fara för samhället eller den nationella säkerheten.
2. Punkt 1 ska tillämpas på personer som anstiftar eller på annat sätt deltar i att begå de brott eller handlingar som avses däri.

3. En tredjelandsmedborgare eller en statslös person får uteslutas från att uppfylla kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande om tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen, innan denne fick tillträde till den berörda medlemsstaten, har begått ett eller flera brott som inte omfattas av punkt 1 a, b och c, men som skulle ha gett fängelsestraff om de hade begåtts i den berörda medlemsstaten, och om tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen lämnade sitt ursprungsland endast för att undvika påföljder för dessa brott.
4. När den beslutande myndigheten, på grundval av en bedömning av hur allvarliga de brott eller handlingar som den berörda personen begått är och dennes individuella ansvar och med beaktande av alla omständigheter kring brotten eller handlingarna och personens situation, har fastställt att ett eller flera av de relevanta skäl för uteslutning som fastställs i punkt 1 eller 2 är tillämpliga, ska den beslutande myndigheten utesluta sökanden från status som subsidiärt skyddsbehövande utan att göra en proportionalitetsprövning kopplad till fruktan för allvarlig skada.
5. När den beslutande myndigheten som en del av den bedömning som avses i punkt 4 gör en prövning enligt punkt 1 i fråga om en underårig ska den bland annat beakta dennes kapacitet att anses straffrättsligt ansvarig om den underåriga hade begått brottet på territoriet för den medlemsstat som prövar ansökan om internationellt skydd, i enlighet med nationell rätt om ålder för straffrättsligt ansvar, eller, i förekommande fall, har dömts för ett allvarligt brott efter ankomsten.

Kapitel VI

Status som subsidiärt skyddsbehövande

Artikel 18

Beviljande av status som subsidiärt skyddsbehövande

Den beslutande myndigheten ska bevilja status som subsidiärt skyddsbehövande till en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande i enlighet med kapitlen II och V.

Artikel 19

Återkallande av status som subsidiärt skyddsbehövande

1. Den beslutande myndigheten ska återkalla en tredjelandsmedborgares eller en statslös persons status som subsidiärt skyddsbehövande om
 - a) tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen inte längre uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande i enlighet med artikel 16,
 - b) tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen efter att ha beviljats status som subsidiärt skyddsbehövande borde ha varit eller är utesluten från att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande i enlighet med artikel 17,

- c) tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen har förvrängt fakta, inklusive genom användning av falska handlingar, eller utelämnat fakta, och detta varit avgörande för att bevilja status som subsidiärt skyddsbehövande.

2. Den beslutande myndighet som har beviljat status som subsidiärt skyddsbehövande ska i varje enskilt fall visa att den person som beviljats status som subsidiärt skyddsbehövande inte längre uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, aldrig borde ha beviljats status som subsidiärt skyddsbehövande eller inte längre bör inneha status som subsidiärt skyddsbehövande av de skäl som anges i punkt 1 i denna artikel. Under återkallandeförfarandet ska artikel 66 i förordning (EU) 2024/...⁺ förordningen om asylförfaranden tillämpas.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som återfinns i dokument PE-CONS 16/24 (2016/0224A(COD)) i texten.

Kapitel VII

Innehållet i de rättigheter och skyldigheter för personer som beviljats internationellt skydd som följer av det internationellt skyddet

AVSNITT I

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 20

Allmänna regler

1. Utan att det påverkar de rättigheter och skyldigheter som följer av Genèvekonventionen, ska personer som beviljats internationellt skydd ha de rättigheter och skyldigheter som föreskrivs i detta kapitel.
2. Personer som beviljats internationellt skydd ska ha tillgång till rättigheter i enlighet med detta kapitel när internationellt skydd har beviljats och så länge vederbörande innehar flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande.

3. Om ett uppehållstillstånd inte utfärdas till en person som beviljats internationellt skydd inom 15 dagar efter beviljandet av internationellt skydd ska den berörda medlemsstaten vidta provisoriska åtgärder, såsom registrering eller utfärdande av ett dokument, för att säkerställa att den person som beviljats internationellt skydd har faktisk tillgång till de rättigheter som föreskrivs i detta kapitel, med undantag för dem som anges i artiklarna 25 och 27, tills dess att uppehållstillståndet utfärdats i enlighet med artikel 24.
4. Vid tillämpningen av detta kapitel i de fall där det har fastställts att en person har särskilda behov på grund av att vederbörande är till exempel en underårig, ett ensamkommande barn, en person med funktionsnedsättning, en äldre person, en gravid kvinna, en ensamstående förälder med ett underårigt eller vuxet beroende barn, ett offer för människohandel, en person med allvarlig sjukdom, en person med ett psykiatriskt tillstånd eller en person som utsatts för tortyr, våldtäkt eller andra allvarliga former av psykiskt, fysiskt eller sexuellt våld, ska de behöriga myndigheterna beakta dessa särskilda behov.
5. Vid tillämpningen av de bestämmelser i detta kapitel som rör underåriga ska de behöriga myndigheterna i första hand beakta vad som bedöms vara barnets bästa.

Artikel 21

Skydd mot avvisning

Principen om non-refoulement ska respekteras i enlighet med unionsrätten och internationell rätt.

Artikel 22
Information

De behöriga myndigheterna ska ge personer som beviljats internationellt skydd information om de rättigheter och skyldigheter som är knutna till flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande, så snart som möjligt efter det att sådant skydd har beviljats. Denna information, som anges i bilaga I, ska

- a) lämnas på ett språk som den person som beviljats internationellt skydd förstår eller rimligen kan förväntas förstå och
- b) uttryckligen hänvisa till följderna av att inte uppfylla de skyldigheter som anges i artikel 27 om förflyttning inom unionen.

Artikel 23
Sammanhållning av familjer

1. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat som beviljade en person internationellt skydd ska i enlighet med nationella förfaranden utfärda uppehållstillstånd till familjemedlemmar till den person som beviljats internationellt skydd vilka inte för egen del uppfyller kraven för att beviljas internationellt skydd och som ansöker om uppehållstillstånd i den medlemsstaten, om punkt 3, 4 eller 5 i denna artikel inte är tillämplig och i den mån detta överensstämmer med familjemedlemmens personliga rättsliga status.

2. Ett uppehållstillstånd som utfärdas i enlighet med punkt 1 ska ha samma sista giltighetsdag som det uppehållstillstånd som utfärdats till den person som beviljats internationellt skydd och ska kunna förnyas för lika lång tid som det uppehållstillstånd som utfärdades till den person som beviljats internationellt skydd. Giltighetstiden för det uppehållstillstånd som beviljas familjemedlemmen ska inte förlängas utöver den sista giltighetsdagen för det uppehållstillstånd som innehas av den person som beviljats internationellt skydd.
3. Uppehållstillstånd ska inte utfärdas enligt denna förordning till en familjemedlem som är utesluten eller skulle vara utesluten från internationellt skydd i enlighet med kapitlen III och V.
4. Uppehållstillstånd ska inte utfärdas enligt denna förordning till en make/maka eller en ogift partner i ett stabilt förhållande om det finns starka indikationer på att äktenskapet eller partnerskapet ingicks enbart för att möjliggöra för den berörda personen att resa in i eller bosätta sig i den berörda medlemsstaten.
5. Om så krävs av skäl hänförliga till nationell säkerhet eller allmän ordning när det gäller den berörda familjemedlemmen, ska uppehållstillstånd inte utfärdas till den familjemedlemmen, och uppehållstillstånd som redan har utfärdats ska återkallas eller ska inte förnyas.
6. Familjemedlemmar som har beviljats ett uppehållstillstånd i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska ha de rättigheter som fastställs i artiklarna 25–32, 34 och 35.

7. Medlemsstaterna får tillämpa denna artikel på andra nära släktingar, inklusive syskon, som levde tillsammans som en del av familjen innan sökanden anlände till medlemsstatens territorium och är beroende av den person som beviljats internationellt skydd.
- Medlemsstaterna får tillämpa denna artikel på en gift underårig, förutsatt att det är i den underårigas intresse.

AVSNITT II

RÄTTIGHETER OCH SKYLDIGHETER AVSEENDE BOSÄTTNING OCH VISTELSE

Artikel 24

Uppehållstillstånd

1. Personer som beviljats internationellt skydd ska ha rätt till uppehållstillstånd så länge som de innehar flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande.
2. Ett uppehållstillstånd ska utfärdas så snart som möjligt efter det att flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande har beviljats, och senast 90 dagar från dagen för delgivningen av beslutet att bevilja internationellt skydd, med användning av den enhetliga utformning som anges i förordning (EG) nr 1030/2002.

3. Ett uppehållstillstånd ska utfärdas kostnadsfritt eller mot en avgift som inte överstiger den avgift som ska betalas av medborgare i den berörda medlemsstaten för utfärdande av identitetskort.
4. Ett uppehållstillstånd ska ha en initial giltighetstid på minst tre år för personer som beviljats flyktingstatus och minst ett år för personer som beviljats status som subsidiärt skyddsbehövande.

När uppehållstillstånden löper ut ska de förnyas med minst tre år för personer som beviljats flyktingstatus och med minst två år för personer som beviljats status som subsidiärt skyddsbehövande.

Förnyandet av uppehållstillstånd ska organiseras så att kontinuiteten säkras för den tillåtna uppehållsperioden utan något avbrott mellan den period som täcks av det utgående tillståndet och det förnyade tillståndet, förutsatt att den person som beviljats internationellt skydd handlar i överensstämmelse med relevant nationell rätt som fastställer de administrativa formaliteterna för förnyande.

5. De behöriga myndigheterna får återkalla eller vägra att förnya ett uppehållstillstånd endast om de har återkallat flyktingstatus i enlighet med artikel 14 eller status som subsidiärt skyddsbehövande i enlighet med artikel 19.

Artikel 25
Resehandlingar

1. Om inte tvingande hänsyn till den nationella säkerheten eller den allmänna ordningen med avseende på en person som innehar flyktingstatus kräver något annat, ska behöriga myndigheter utfärda resehandlingar till personer som innehar flyktingstatus, i den form som anges i bilagan till Genèvekonventionen och som uppfyller de minimistandarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken som anges i förordning (EG) nr 2252/2004. Sådana resehandlingar ska vara giltiga i mer än ett år.
2. Om inte tvingande hänsyn till den nationella säkerheten eller den allmänna ordningen med avseende på en person som innehar status som subsidiärt skyddsbehövande kräver något annat, ska behöriga myndigheter utfärda resehandlingar som överensstämmer med de minimistandarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken som anges i rådets förordning (EG) nr 2252/2004 till personer som innehar status som subsidiärt skyddsbehövande och som inte kan få eller förnya ett nationellt pass. Sådana resehandlingar ska vara giltiga i mer än ett år.

3. Behöriga myndigheter i medlemsstater som inte deltar i Schengenregelverket ska, när de fullgör sina skyldigheter enligt punkterna 1 och 2 i denna artikel, utfärda resehandlingar i den form som anges i bilagan till Genèvekonventionen och som överensstämmer med minimistandarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken som motsvarar dem som anges i förordning (EG) nr 2252/2004 till personer som innehar flyktingstatus, med beaktande av Internationella civila luftfartsorganisationens specifikationer, särskilt i dokument 9303 om maskinläsbara resehandlingar.

Behöriga myndigheter i medlemsstater som inte deltar i Schengenregelverket ska, när de fullgör sina skyldigheter enligt punkterna 1 och 2 i denna artikel, utfärda resehandlingar som överensstämmer med minimistandarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken som motsvarar dem som anges i förordning (EG) nr 2252/2004 till personer som innehar status som subsidiärt skyddsbehövande och som inte kan få eller förnya ett nationellt pass, med beaktande av Internationella civila luftfartsorganisationens specifikationer, särskilt i dokument 9303 om maskinläsbara resehandlingar.

Artikel 26

Rätt till fri rörlighet inom medlemsstaten

Personer som beviljats internationellt skydd ska ha rätt att röra sig fritt inom territoriet i den medlemsstat som beviljade dem internationellt skydd, inbegripet rätt att välja sin bosättningsort inom det territoriet, på samma villkor och med samma begränsningar som de som gäller för andra tredjelandssmedborgare som är lagligen bosatta inom det territoriet och som generellt befinner sig i samma situation.

Artikel 27

Förflyttning inom unionen

Personer som beviljats internationellt skydd ska inte ha rätt att bosätta sig i en annan medlemsstat än den medlemsstat som beviljade dem internationellt skydd. Detta ska inte påverka deras rätt att

- a) ansöka om och tillåtas bosätta sig i en annan medlemsstat i enlighet med den medlemsstatens nationella rätt eller i enlighet med relevanta bestämmelser i unionsrätten eller i internationella avtal,
- b) fritt röra sig i enlighet med villkoren i artikel 21 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet.

AVSNITT III

RÄTTIGHETER AVSEENDE INTEGRATION

Artikel 28

Tillträde till arbetsmarknaden

1. Personer som beviljats internationellt skydd ska ha rätt att ta anställning eller bedriva verksamhet som egenföretagare, med förbehåll för de regler som allmänt tillämpas för yrket i fråga eller för anställning i offentlig tjänst, omedelbart efter det att skyddet har beviljats.
2. Personer som beviljats internationellt skydd ska behandlas på samma sätt som medborgare i den medlemsstat som har beviljat dem internationellt skydd med avseende på
 - a) anställningsvillkor, inbegripet minimiålder för anställning, och arbetsvillkor, inbegripet lön och uppsägning, arbetstider, ledighet och allmänna helgdagar, samt hälso- och säkerhetskrav på arbetsplatsen,
 - b) föreningsfrihet och frihet att tillhöra en arbetstagar- eller arbetsgivarorganisation eller någon annan organisation vars medlemmar utövar ett visst yrke, inbegripet de rättigheter och förmåner som sådana organisationer tillhandahåller,

- c) arbetsmarknadsrelaterade fortbildningsmöjligheter för vuxna, yrkesutbildning, inbegripet kurser för uppdatering av färdigheter, praktisk arbetslivserfarenhet,
 - d) informations- och rådgivningstjänster som tillhandahålls av arbetsförmedlingar.
3. Behöriga myndigheter ska om nödvändigt underlätta en fullständig tillgång till de verksamheter som avses i punkt 2 c och d.

Artikel 29

Tillträde till utbildning

1. Underåriga som beviljats internationellt skydd ska behandlas på samma sätt som medborgare i den medlemsstat som har beviljat dem internationellt skydd med avseende på tillträde till utbildningssystemet.

Personer som beviljats internationellt skydd ska fortsatt behandlas på samma sätt som medborgare i den medlemsstat som har beviljat dem internationellt skydd för att kunna slutföra sin gymnasieutbildning, oavsett om de uppnår myndighetsålder.

2. Vuxna som beviljats internationellt skydd ska behandlas på samma sätt som medborgare i den medlemsstat som har beviljat dem internationellt skydd med avseende på tillträde till det allmänna utbildningssystemet, fortbildning eller omskolning.

Trots första stycket får behöriga myndigheter neka bidrag och lån till vuxna som beviljats internationellt skydd, om det är möjligt enligt nationell rätt.

Artikel 30

Tillgång till förfaranden för erkännande av kvalifikationer och validering av färdigheter

1. Personer som beviljats internationellt skydd ska behandlas på samma sätt som medborgare i den medlemsstat som har beviljat dem internationellt skydd i samband med befintliga förfaranden för erkännande av utländska examens-, utbildnings- och andra behörighetsbevis.
2. Behöriga myndigheter ska underlätta för personer som beviljats internationellt skydd och som inte kan lägga fram skriftliga bevis på sina kvalifikationer att få fullständig tillgång till de förfaranden som avses i punkt 1 i denna artikel, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 2.2 och 3.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG²⁰.

²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

3. Personer som beviljats internationellt skydd ska behandlas på samma sätt som medborgare i den medlemsstat som har beviljat dem internationellt skydd med avseende på tillgång till lämpliga system för bedömning, validering och erkännande av deras tidigare läranderesultat och erfarenhet.

Artikel 31

Social trygghet och socialt stöd

1. Personer som beviljats internationellt skydd ska behandlas på samma sätt som medborgare i den medlemsstat som har beviljat dem internationellt skydd med avseende på social trygghet och socialt stöd.

Tillgång till visst socialt stöd som fastställs i nationell rätt får villkoras av att personen som beviljats internationellt skydd faktiskt deltar i integrationsåtgärder, om deltagande i sådana åtgärder är obligatoriska och förutsatt att de är tillgängliga och kostnadsfria.

2. Trots punkt 1 får bestämmelsen om likabehandling med avseende på socialt stöd för personer som har status som subsidiärt skyddsbehövande begränsas till grundläggande förmåner, om det är möjligt enligt nationell rätt.

Grundläggande förmåner ska omfatta minst

- a) minimiinkomststöd,
- b) bistånd vid sjukdom eller graviditet,
- c) bistånd till föräldrar, inklusive bistånd för vård av barn, och
- d) bostadsstöd, i den mån dessa förmåner beviljas medborgare i den berörda medlemsstaten enligt nationell rätt.

Artikel 32

Hälso- och sjukvård

1. Personer som beviljats internationellt skydd ska ha tillträde till hälso- och sjukvård på samma villkor som medborgare i den medlemsstat som har beviljat dem internationellt skydd.
2. Personer som beviljats internationellt skydd och som har särskilda behov, såsom gravida kvinnor, personer med funktionsnedsättning, personer som har utsatts för tortyr, våldtäkt eller andra allvarliga former av psykiskt, fysiskt eller sexuellt våld eller underåriga som varit utsatta för någon form av övergrepp, försummelse, utnyttjande, tortyr eller grym, omänsklig och förnedrande behandling eller som har drabbats av väpnade konflikter, ska ges adekvat hälso- och sjukvård, inbegripet behandling av psykiatriska tillstånd när så behövs, på samma villkor som medborgare i den medlemsstat som har beviljat dem internationellt skydd.

Artikel 33
Ensamkommande barn

1. Så snart som möjligt efter att ett ensamkommande barn har beviljats internationellt skydd ska behöriga myndigheter vidta nödvändiga åtgärder, enligt nationell rätt, för att utse en förmyndare.

Behöriga myndigheter får låta samma person som varit företrädare enligt artikel 23.2 b i förordning (EU) 2024/...⁺ eller enligt artikel 27.1 b i direktiv (EU) 2024/...⁺⁺ fortsätta som förmyndare, utan att det krävs att personen utses formellt.

De företrädare som avses i artikel 23.2 b i förordning (EU) 2024/...⁺ eller artikel 27.1 b i direktiv (EU) 2024/...⁺⁺ ska kvarstå som ansvariga för de ensamkommande barnen till dess att en förmyndare är utsedd.

Organisationer eller fysiska personer vars intressen står i strid med, eller skulle kunna stå i strid med, det ensamkommande barnets intressen, ska inte kunna utses till förmyndare för det ensamkommande barnet i fråga.

Om en organisation utses som förmyndare ska den så snart som möjligt utse en fysisk person som ska vara ansvarig för att utföra uppdraget som förmyndare för det ensamkommande barnet i enlighet med denna förordning.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som återfinns i dokument PE-CONS 16/24 (2016/0224A(COD)) i texten.

⁺⁺ EUT: För in numret på det direktiv som återfinns i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) i texten.

2. Förmyndaren ska vid tillämpningen av denna förordning och för att tillgodose barnets bästa och det ensamkommande barnets allmänna välbefinnande
- a) säkerställa att det ensamkommande barnet har tillgång till alla rättigheter som följer av denna förordning,
 - b) bistå och, i tillämpliga fall, företräda det ensamkommande barnet om det ensamkommande barnets flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande återkallas, och
 - c) i tillämpliga fall bistå med efterforskning av familjemedlemmar i enlighet med punkt 7.

Förmyndare ska

- a) ha nödvändig sakkunskap och få inledande och kontinuerlig lämplig utbildning om ensamkommande barns rättigheter och behov, inbegripet eventuella tillämpliga normer till skydd för barn,
- b) vara bundna av de regler om tystnadsplikt som finns enligt nationell rätt, avseende uppgifter som de får kännedom om genom sitt arbete,
- c) inte ha begått brott och överträdelser relaterade till barn, eller brott och överträdelser som föranleder allvarliga tvivel om deras förmåga att ha en ansvarsfull roll när det gäller barn.

3. Behöriga myndigheter ska utse varje förmyndare att företräda ett proportionerligt och tillräckligt begränsat antal ensamkommande barn för att säkerställa att förmyndarna kan utföra sitt uppdrag på ett effektivt sätt och att ensamkommande barn har faktisk tillgång till sina rättigheter och förmåner.
4. Medlemsstaterna ska i enlighet med nationell rätt säkerställa att det finns entiteter, inbegripet rättsliga myndigheter, eller personer med ansvar för löpande tillsyn och övervakning av förmyndarna för att säkerställa att de utför sitt uppdrag på ett tillfredsställande sätt.

De entiteter och personer som avses i första stycket ska granska förmyndarnas arbete, särskilt om det finns indikationer på att förmyndare inte utför sitt uppdrag på ett tillfredsställande sätt. Sådana entiteter och personer ska utan dröjsmål pröva alla klagomål som ensamkommande barn lagt fram mot sina förmyndare.

De behöriga myndigheterna ska vid behov ersätta en person som agerar förmyndare, särskilt om de anser att den personen inte har utfört sitt uppdrag på ett tillfredsställande sätt.

De behöriga myndigheterna ska på ett åldersanpassat sätt förklara för ensamkommande barn, och försäkra sig om att de förstår, hur de kan gå tillväga för att i förtroende och under säkra former lägga fram ett klagomål mot sina förmyndare.

5. Med beaktande av barnets bästa ska de behöriga myndigheterna placera ensamkommande barn
- a) hos en vuxen släkting,
 - b) i en fosterfamilj,
 - c) i boenden som utformats särskilt för att ta emot underåriga, eller
 - d) i andra typer av inkvartering som är lämpliga för underåriga.

De ensamkommande barnens åsikter ska beaktas i förhållande till deras ålder och mognad.

6. Så långt det är möjligt ska syskon hållas samman, med beaktande av de berörda ensamkommande barnens bästa och i synnerhet deras ålder och mognad. Ensamkommande barn ska byta inkvartering så sällan som möjligt.
7. Om efterforskningen av familjemedlemmar till ett ensamkommande barn påbörjades innan barnet beviljades internationellt skydd, ska den fortsätta efter det att internationellt skydd har beviljats. Om efterforskningen av familjemedlemmar inte redan har påbörjats ska det ske så snart som möjligt efter det att flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande har beviljats, förutsatt att det är för den underårigas bästa.

Om det kan föreligga ett hot mot den underårigas eller dennas familjs liv eller integritet, särskilt om dessa nära släktingar är kvar i ursprungslandet, ska det säkerställas att insamling, behandling och spridning av uppgifter om dessa personer sker konfidentiellt så att deras säkerhet inte äventyras.

Artikel 34

Tillgång till bostad

1. Personer som beviljats internationellt skydd ska ha tillgång till bostad på villkor som åtminstone är likvärdiga med dem som gäller för andra tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatta inom territoriet för den medlemsstat som beviljade dem internationellt skydd och som generellt befinner sig i samma situation.
2. Nationell utplaceringspraxis för personer som beviljats internationellt skydd ska säkerställa att personer som beviljats internationellt skydd behandlas likvärdigt såvida inte särbehandling är objektivt motiverad. Sådan nationell praxis ska säkerställa lika möjligheter när det gäller tillgång till bostäder.

Artikel 35

Tillgång till integrationsåtgärder

1. För att uppmuntra och underlätta integration i samhällslivet i den medlemsstat som beviljade dem internationellt skydd ska personer som har beviljats internationellt skydd ha tillgång till integrationsåtgärder som tillhandahålls eller understöds av medlemsstaten och som beaktar deras specifika behov och anses lämpliga av de behöriga myndigheterna, särskilt språkkurser, samhällsorientering, integrationsprogram och yrkesutbildning.
2. Personer som beviljats internationellt skydd ska delta i integrationsåtgärder om deltagande är obligatoriskt i den medlemsstat som beviljade dem internationellt skydd. Sådana integrationsåtgärder ska vara tillgängliga och kostnadsfria.
3. Genom undantag från punkt 2 i den här artikeln och utan att det påverkar artikel 31.1 andra stycket får medlemsstaterna ta ut en avgift för vissa obligatoriska integrationsåtgärder om den person som beviljats internationellt skydd har tillräckliga medel och kostnaderna inte innebär en orimlig börda för den person som beviljats internationellt skydd.
4. Behöriga myndigheter ska inte införa sanktioner mot personer som beviljats internationellt skydd om dessa inte kan delta i integrationsåtgärder på grund av omständigheter som de inte råder över.

Artikel 36
Återvandring

Bistånd får ges till personer som har beviljats internationellt skydd och som vill återvändra.

Kapitel VIII

Administrativt samarbete

Artikel 37
Samarbete

Varje medlemsstat ska för tillämpningen av denna förordning utse en nationell kontaktpunkt och meddela dess adress till kommissionen. Kommissionen ska meddela dessa uppgifter till övriga medlemsstater.

Medlemsstaterna ska i samarbete med kommissionen vidta alla lämpliga åtgärder för att inrätta ett direkt samarbete och ett informationsutbyte mellan behöriga myndigheter.

Artikel 38

Personal

Myndigheter och andra organisationer som tillämpar denna förordning ska ha mottagit eller ska motta nödvändig utbildning och ska vara bundna av tystnadsplikt när det gäller all personlig information som de erhåller när de utför sitt uppdrag, i enlighet med nationell rätt.

Kapitel IX

Slutbestämmelser

Artikel 39

Övervakning och utvärdering

Senast den ...[två år från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas] och vart femte år därefter ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning och, när så är lämpligt, föreslå nödvändiga ändringar.

Senast nio månader innan den relevanta tidsfrist som anges i första stycket löper ut ska medlemsstaterna vidarebefordra till kommissionen alla upplysningar som behövs för att utarbeta den rapport som avses i det stycket.

Artikel 40
Ändringar av direktiv 2003/109/EC

Direktiv 2003/109/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 4.2 ska tredje stycket ersättas med följande:

”I fråga om personer som beviljats internationellt skydd ska hänsyn tas till perioden mellan datumet för ansökan om internationellt skydd på grundval av vilken det internationella skyddet beviljades och datumet för beviljande av uppehållstillstånd enligt artikel 24 i förordning (EU) 2024/...⁺ vid beräkningen av den period som avses i punkt 1.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/... av den ... om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande och för innehållet i det beviljade skyddet, om ändring av rådets direktiv 2003/109/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU (EUT L, ..., ELI: ...).”

⁺ EUT: Vänligen inför numret för förordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223 (COD)) i texten.

2. I artikel 4 ska följande punkt läggas till:

”3a. Om en person som beviljats internationellt skydd påträffas i en annan medlemsstat än den som beviljade internationellt skydd, utan att ha rätt att vistas eller bosätta sig där i enlighet med relevant nationell rätt, unionsrätt eller internationell rätt, ska den period för laglig vistelse i den medlemsstat som beviljade internationellt skydd som föregår en sådan situation inte beaktas vid beräkningen av den period som avses i punkt 1.

Genom undantag från första stycket, i synnerhet om den person som beviljats internationellt skydd visar att skälet till den otillåtna vistelsen eller bosättningen berodde på omständigheter som vederbörande inte rår över, får medlemsstaterna i enlighet med sin nationella rätt föreskriva att beräkningen av den period som avses i punkt 1 inte ska avbrytas.”

3. I artikel 26 ska första stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 23 januari 2006. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 4.2 tredje stycket och 4.3a senast den ...[tillämpningsdagen för denna förordning]. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.”.

Artikel 41
Upphävande

Direktiv 2011/95/EU ska upphöra att gälla med verkan från och med den ...[tillämpningsdagen för denna förordning]. Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

I den mån rådets direktiv 2004/83/EG har fortsatt att vara bindande för medlemsstater som inte är bundna av direktiv 2011/95/EU, ska direktiv 2004/83/EG²¹ upphöra att gälla med verkan från och med den dag då de medlemsstaterna är bundna av den här förordningen. Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

²¹ Rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 304, 30.9.2004, s. 12).

Artikel 42

Ikraftträdande och tillämplighet

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning ska tillämpas från och med den ... [första dagen i den 25:e månaden som följer på dess ikraftträdande].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i ... den ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

Information som ska tillhandahållas personer som beviljats internationellt skydd

Så snart som möjligt efter det att internationellt skydd har beviljats ska åtminstone följande information tillhandahållas personer som har beviljats internationellt skydd om de rättigheter och skyldigheter som rör deras flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande.

Informationen får vid behov tillhandahållas av olika myndigheter, tjänsteleverantörer eller relevanta kontaktpunkter.

- I. Information om rättigheter och skyldigheter avseende bosättning och vistelse:
 - a) Rätt till uppehållstillstånd för personer som beviljats internationellt skydd (artikel 24):
 - Hur och var man ansöker om uppehållstillstånd och information om den behöriga myndigheten eller en relevant kontaktpunkt.
 - b) Rätt till uppehållstillstånd för familjemedlemmar till personer som beviljats internationellt skydd (artikel 23):
 - Hur och var man ansöker om uppehållstillstånd och information om den behöriga myndigheten eller en relevant kontaktpunkt.
 - Information om de rättigheter som gäller för familjemedlemmar som har beviljats uppehållstillstånd.

- c) Rätt att begära en resehandling (artikel 25):
 - Hur och var man ansöker om en resehandling och information om den behöriga myndigheten eller en relevant kontaktpunkt.
- d) Rätt till fri rörlighet inom medlemsstaten och eventuella begränsningar av denna rörlighet (artikel 26):
 - I tillämpliga fall, kravet att bosätta sig eller registrera sig inom en viss kommun och information om den behöriga myndigheten eller en relevant kontaktpunkt.
- e) Rätt till fri rörlighet inom unionen (artikel 27):
 - Skyldigheten att vara bosatt i den medlemsstat som har beviljat internationellt skydd.
 - Rätten att röra sig inom Schengenområdet och villkoren för att utöva en sådan rättighet i enlighet med artikel 21 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och rätten att ansöka om och tillåtas bosätta sig i en annan medlemsstat i enlighet med den medlemsstatens nationella rätt eller relevanta bestämmelser i unionsrätten eller i internationella avtal.

- Möjliga sanktioner med avseende på beräkningen av år i enlighet med direktiv 2003/109/EG och återtagandeförfarandet enligt förordning (EU) 2024/...⁺ om den person som beviljats internationellt skydd inte följer de relevanta reglerna och utan tillstånd överskrider vistelsetiden, i strid med konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, eller vistas eller är bosatt i en annan medlemsstat utan tillstånd.

II. Information om rättigheter avseende integration:

a) Rätt till tillträde till arbetsmarknaden (artikel 28):

- Administrativa krav för att få tillträde till arbetsmarknaden i form av anställning eller verksamhet som egenföretagare.
- I tillämpliga fall, begränsningar i samband med anställning i offentlig tjänst.
- Den relevanta arbetsförmedlingen eller kontaktpunkten för ytterligare information.

b) Rätt till tillträde till utbildning för underåriga (artikel 29.1):

- Minimialder för obligatorisk skolgång.
- I tillämpliga fall, administrativa krav för tillträde till utbildningssystemet.

⁺ EUT: För in numret på den förordning som återfinns i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i texten.

- c) Rätt till tillträde till det allmänna utbildningssystemet för vuxna (artikel 29.2)
 - Kraven, däribland administrativa krav, för tillträde till det allmänna utbildningssystemet.
- d) Rätt till tillgång till förfaranden för erkännande av kvalifikationer och validering av färdigheter (artikel 30):
 - Behöriga nationella myndigheter eller relevanta kontaktpunkter för tillhandahållande av information om reglerade yrken som kan utövas först efter ett formellt erkännande av kvalifikationer och de administrativa förfaranden som ska genomföras i samband med ett sådant erkännande.
- e) Information om lämpliga system för bedömning, validering och erkännande av tidigare läranderesultat och erfarenheter (artikel 30.3):
 - I tillämpliga fall, information om sådana system och en relevant kontaktpunkt där ytterligare information finns att tillgå.
- f) Rätt till social trygghet på samma villkor som medborgare (artikel 31):
 - En relevant kontaktpunkt där ytterligare information finns att tillgå.

- g) Rätt till socialt stöd (artikel 31):
- I tillämpliga fall, en förteckning över förmåner som inte ges till personer som beviljats subsidiärt skydd.
 - En relevant kontaktpunkt där ytterligare information finns att tillgå.
- h) Rätt till hälso- och sjukvård på samma villkor som medborgare (artikel 32):
- Allmän information om villkoren för tillgång till hälso- och sjukvård.
 - I tillämpliga fall, en kontaktpunkt för tjänster som är tillgängliga för offer för övergrepp, utnyttjande, tortyr eller grym, omänsklig och förnedrande behandling.
- i) Rätt till tillgång till bostad på villkor som är likvärdiga med dem som gäller för andra tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatta i medlemsstaten (artikel 34).
- I tillämpliga fall, grundläggande information om tillgängliga system för subventionerade bostäder.
 - I tillämpliga fall, krav på bosättning inom ramen för utplaceringspraxis.
 - En behörig myndighet eller en relevant kontaktpunkt där ytterligare information finns att tillgå.

j) Rätt till tillgång till integrationsåtgärder som anses lämpliga, med förbehåll för obligatoriskt deltagande i tillämpliga fall (artikel 35):

- I tillämpliga fall, information om obligatoriska integrationsåtgärder.
- En relevant kontaktpunkt där ytterligare information finns att tillgå.

III. Information om särskilda rättigheter för ensamkommande barn (artikel 33):

- Information om rätten till en förmyndare och förmyndarens uppdrag.
 - Detaljerad information om hur man lämnar in ett klagomål mot en förmyndare.
-

BILAGA II

Jämförelsetabell

Direktiv 2011/95/EU	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2 a	Artikel 3.3
Artikel 2 b	Artikel 3.4
Artikel 2 c	-
Artikel 2 d	Artikel 3.5
Artikel 2 e	Artikel 3.1
Artikel 2 f	Artikel 3.6
Artikel 2 g	Artikel 3.2
Artikel 2 h	Artikel 3.7
Artikel 2 i	Artikel 3.8
Artikel 2 j inledningsfrasen	Artikel 3.9 inledningsfrasen
Artikel 2 j första strecksatsen	Artikel 3.9 a
Artikel 2 j andra strecksatsen	Artikel 3.9 b
Artikel 2 j tredje strecksatsen	Artikel 3.9 c
Artikel 2 k	Artikel 3.10
Artikel 2.1	Artikel 3.11
Artikel 2 m	Artikel 3.12
Artikel 2 n	Artikel 13.3
-	Artikel 3.14, 13.15, 13.16, 13.17 och 3.18
Artikel 3	-
Artikel 4.1 och 4.2	Artikel 4.1 och 4.2

Direktiv 2011/95/EU	Denna förordning
-	Artikel 4.3
Artikel 4.3 a–e	- ¹
Artikel 4.4 och 4.5	Artikel 4.4 och 4.5
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8.1	Artikel 8.1
-	Artikel 8.2 och 8.3
Artikel 8.2	Artikel 8.4
-	Artikel 8.5 och 8.6
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10.1 och 10.2	Artikel 10.1 och 10.2
-	Artikel 10.3
Artikel 11.1	Artikel 11.1 första stycket
Artikel 11.2	Artikel 11.2 a och 11.2 b
Artikel 11.3	-
Artikel 12.1	Artikel 12.1
Artikel 12.2 a, b och c	Artikel 12.2 a, b och c
Artikel 12.3	Artikel 12.3
-	Artikel 12.4 och 12.5
Artikel 13	Artikel 13
Artikel 14.1	Artikel 14.1 a
Artikel 14.2	Artikel 14.4

¹ Se artikel 33.2 i förordning (EU) 2024/... [EUT: För in numret på den förordning som återfinns i dokument PE-CONS 16/24 (2016/0224A(COD))].

Direktiv 2011/95/EU	Denna förordning
Artikel 14.3 a	Artikel 14.1 b
Artikel 14.3 b	Artikel 14.1 c
Artikel 14.4 a	Artikel 14.1 d
Artikel 14.4 b	Artikel 14.1 e
Artikel 14.5	Artikel 14.2
Artikel 14.6	Artikel 14.3
-	Artikel 14.4
Artikel 15	Artikel 15
Artikel 16.1	Artikel 16.1
Artikel 16.2	Artikel 16.2 a och b
Artikel 16.3	Artikel 16.3
Artikel 17.1 a, b, c och –d	Artikel 17.1 a, b, c och d
Artikel 17.2	Artikel 17.2
Artikel 17.3	Artikel 17.3
	Artikel 17.4 och 17.5
Artikel 18	Artikel 18
Artikel 19.1	Artikel 19.1 a
Artikel 19.2	Artikel 19.1 b
Artikel 19.3 a	Artikel 19.1 b
Artikel 19.3 b	Artikel 19.1 c
Artikel 19.4	Artikel 19.2
Artikel 21	Artikel 21
Artikel 20.1	Artikel 20.1
Artikel 22	Artikel 20.2

Direktiv 2011/95/EU	Denna förordning
Artikel 20.3	Artikel 20.4
Artikel 20.4	Artikel 20.4
Artikel 20.5	Artikel 20.5
Artikel 21.1	Artikel 21
Artikel 21.2	-
Artikel 21.3	-
Artikel 22	Artikel 22
Artikel 23.1	-
Artikel 23.2	Artikel 23.1 och 23.4
-	Artikel 23.2
Artikel 23.3	Artikel 23.3
Artikel 23.4	Artikel 23.5
Artikel 23.5	Artikel 23.7
Artikel 24.1 första stycket	Artikel 24.2
Artikel 24.2	Artikel 26.4 andra stycket
Artikel 25	Artikel 25
Artikel 26.1	Artikel 28.1
Artikel 26.2	Artikel 28.2 c och d
Artikel 26.3	Artikel 28.3
Artikel 26.4	Artikel 31
Artikel 27	Artikel 29
Artikel 28.1 och 28.2	Artikel 30.1 och 30.2
-	Artikel 30.3
Artikel 29.1	Artikel 31.1 första stycket

Direktiv 2011/95/EU	Denna förordning
-	Artikel 31.1 andra stycket
Artikel 29.2	Artikel 31.2
Artikel 30	Artikel 32
Artikel 31.1	Artikel 33.1 första stycket
-	Artikel 33.1 andra stycket
Artikel 31.2, 31.2. 31.4, 31.5 och 31.6	Artikel 33.2, 33.3, 33.4, 33.5, 33.6 och 33.7
Artikel 32	Artikel 34
Artikel 33	Artikel 26
Artikel 34	Artikel 35.1
-	Artikel 35.2
Artikel 35	Artikel 36
Artikel 36	Artikel 37
Artikel 37	Artikel 38
Artikel 38	Artikel 39
Artikel 39	-
-	Artikel 40
Artikel 40	Artikel 41
Artikel 41	Artikel 42
Artikel 42	-